

Figueres

El SÍ i el NO **al Pacte de la Moncloa**

Clivillé el tira per terra

Pujol el defensa amb les dents

Pàgines 8 i 9

**Esclat de
democràcia**

Com a
conseqüència
de la notícia
sobre l'afer COVISA

donada per

9 PAIS

Sant Feliu de Guíxols

**Els
trinxeraires,
amos de
la zona
alta de
la ciutat**

Pàgina 12

**Manuel Donat, un
altre batlle
a la picota**

**“Malgrat tot,
l’Ajuntament
treballa**

i funciona”

Pàgines 14 i 15

Alimentacion amigo

Durante todo el mes de diciembre

OFERTA ANIVERSARIO

Turrón Antiu Xixona Roja
Turrón 3 Coronas
Champán Codorniu Extra
Champán Codorniu G. Cremat
Champán Carta Nevada

Barril Ariel 5 k.
Barril Dixan 5 k.
Mistol vajillas
Nescafé
Piña 1/2 kilo
Canelones El Pavo
Aceitunas Española
Aceite Prisma
Tomate Frito Apis

Martini
Coñac Magno
Coñac Veterano
Jerez Valdespino
Cointreau
Champán Rondel
Champán Delapierre
Vino San Asensio
Leche La Lechera

¡Congelamos Precios!

Viviendas Juncaria Parc-Bosc
Carretera de Llers, s/n

Tel. 50 19 03 FIGUERAS

Política a peu pla

per Jaume Guillamet

Un Congrés per la Generalitat

El Congrés de Cultura Catalana ha acabat en un marc ben diferent d'aquell en que nasqué ara fa dos anys. Aquell governador civil de Barcelona, Martín Villa, a qui la iniciativa del Congrés tant va preocupar avui és en canvi ministre d'un Govern que ha acceptat, tot capitalitzant-lo, el retorn del President de la Generalitat, quelcom que aleshores semblava tan llunyà.

El Congrés va néixer en vida encara del dictador i s'ha clos sis dies abans de la constitució del govern català provisional. Això és ben positiu i posa de relleu la rapidesa que s'han produït els esdeveniments polítics a l'Espanya postfranquista ara ja democràtica. Però això també ha ferit la marxa del Congrés i li ha restat aquell protagonisme amb què fou creat.

La primavera del 1976 el futur de la democràcia era encara prou incert i el Congrés va néixer com a gran empresa popular que havia de recollir el treball unitari de tots els sectors del poble català —no solament de Catalunya, sinó també dels altres països catalans— i amb els grams d'optimisme que hom podia tenir en els últims mesos de vida de Franco es plantejava ja l'elaboració dels materials necessaris per servir de base al govern de la Generalitat, el dia, aleshores encara llunyà però tan desitjat, que es constituís.

El govern està a punt de constituir-se i el diumenge passat en un acte solemne presidit per un Tarradellas que palesava en el seu rostre i els seus gestos un cansanci físic prou visible per preocupar el poble, el Congrés va fer lliurament al President dels seus treballs i del seu manifest final. "Aquest manifest —va dir Josep Tarradellas— serà, de ben segur, el camí que seguirà el Govern de Catalunya".

El Manifest del Congrés, que recull l'esperit de les resolucions de tots els àmbits de treball, té una orientació clarament progressista. Comença amb una afirmació de la unitat lingüística i cultural dels Països Catalans i la pro-

clamació de la necessitat inajornable del redreçament i transformació de la seva societat per superar les formes d'opressió nacional i social que incideixen sobre la seva vida col·lectiva.

La part central del manifest proposa d'una banda un nou model de desenvolupament econòmic i social per mitjà de l'ordenació del territori, de la cultura en tots els seus aspectes i la normalització de la llengua catalana i d'altra banda una nova configuració de l'organització política i l'estructura social, fundada en els principis bàsics de l'autogovern i la democràcia.

Aquest últim punt està desenvolupat en unes formulacions programàtiques que se situen en el punt just de confluència, sempre difícil, de totes les forces polítiques i socials pel que fa a la definició de les relacions entre els diferents països catalans. Lluny de maximalismes nacionalistes i independentistes s'afirma el dret irrenunciable de cadascun dels Països Catalans al seu propi autogovern i el dret i la necessitat que col·lectivament tenen de poder coordinar i articular els seus esforços conjunts. Això obre més possibilitats reals de cooperació, pel damunt de les resistències anticatalanes, per part de les forces guanyadores de les eleccions al País Valencià i les Illes.

D'altra banda, l'exigència d'un poder públic fort i amb una total legitimitat i control democràtics i el principi de l'autogovern fonamentat en organitzacions de caràcter local i comarcal confereixen al manifest un to marcadament progressista, més enllà de les formulacions clàssiques de les democràcies lliberals.

Si aquest és l'esperit que inspirarà la tasca del govern de la Generalitat això vol dir que aquest respondrà efectivament a la correlació de forces derivada de les eleccions del 15-J, és a dir amb marcat predomini de l'esquerra. El President s'hi ha compromès públicament.

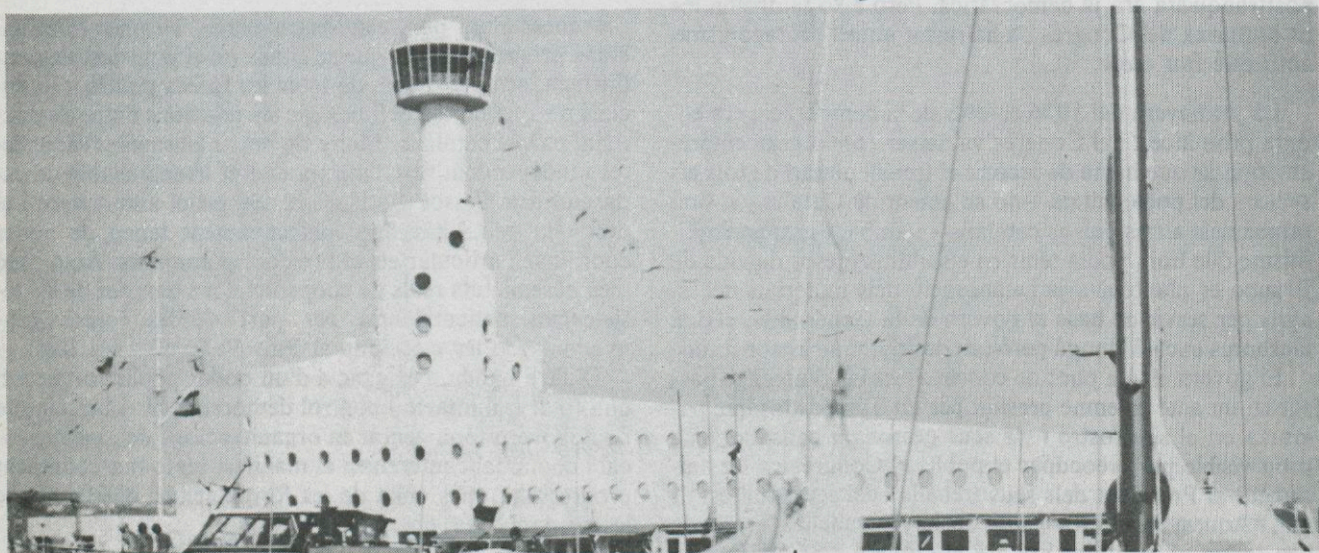
Sumari

• 6 x 9, per <i>By Sens</i>	Pàg. 11	• Art/Entrevista con Josep Torrent	19
• Cròniques de Sant Feliu de Guíxols y Santa Cristina d'Aro	12	• Entre bastidors, per <i>Samsó Oliver</i>	20
• Cròniques de Garriguella y L'Escala	13	• Tribuna política	21
• Proyecto de astillero para el puerto de Roses	16 i 17	• Programas de Televisión	24
• Cròniques de Llançà i Calella de Palafrugell	18	• Bolsa de Trabajo	30

ya será menos.
 Potser que afuixis...
 it can't ALL be true!
 exageras...
 C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

Véanlo todo

EDIFICIO NAUTICO con
 Puerto deportivo
 Amén de
 Amén de
 Piscina climatizada.
 Gimnasio, Sauna.
 Mirador panorámico.
 Restaurante y Snack-bar.
 Bar y Cafetería.
 Parking vehículos.

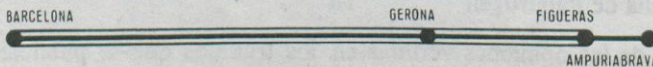

además:
 Aeródromo con talleres y hangares.
 Canales navegables.
 Embarcaderos colectivos e individuales.
 Campo de tiro.
 Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
 Pistas de Tenis.
 Centros comerciales.
 Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
 Snack-Bars y Boites-Discootecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

Castelló de Ampurias/En la Bahía de Rosas (Gerona)

Director general:
Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Marti Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillamet

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trullol

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro. Fotocomposició/ Servicios

BARCELONA

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORIA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B 18920-1977

Editorial

Esclat de democràcia

Algú ha qualificat com a esclat de democràcia les conseqüències de la notícia donada per 9 PAÍS sobre l'afet COVISA. Per primera vegada en els darrers quaranta anys, un periòdic comarcal no dubtava a publicar una nova com aquesta. Però la societat empordanesa, que llegia amb sorpresa als diaris de Barcelona el processament dels responsables de la Cooperativa, s'esgarrifava en llegir el mateix text a 9 PAÍS.

Què estava passant? Simplement que el nostre periòdic trencava, un cop més, amb un estil honest, una llança a favor de la llibertat d'expressió, de la normalitat en la comunicació entre els ciutadans. Novament, 9 PAÍS, demostrant la seva independència, feia arribar a llurs lectors una notícia d'interès, sense deturar-se a pensar qui o quins la protagonitzaven.

Però això "convulsionava" un determinat sector de la societat figuerenca. Perquè, després de valorar el contingut, es passava a valorar el continent, és a dir, el periòdic, en judicis favorables i adversos. Moltíssimes persones, els partits polítics —llevat d'algun cas—, ens han fet arribar llur felicitació i recolzament, perquè 9 PAÍS mantingui immaculada la seva línia d'independència.

Poca gent hi ha hagut que no li agradés la publicació de la notícia. I és lògic. Perquè, del contrari, no trobaríem justificació a aquesta actitud, ni l'existència de 9 PAÍS tindria raó d'ésser. No s'ha d'oblidar que el nostre periòdic intenta col·laborar en la formació d'una societat moderna, lliure i sense prejudicis, on 9 PAÍS no produeixi convulsions, sinó que sigui només una font de notícies i un lloc comú del contrast d'opinions.

Els periòdics honestos res no s'inventen. Són un reflex de la societat on es desenvolupen. El processament dels responsables de COVISA no l'ha pas fet 9 PAÍS, sinó el Jutge d'Instrucció. El dia que la Justícia trobi innocents o culpables a aquests senyors, el nostre periòdic en donarà notícia, perquè no té res en contra ni a favor d'ells.

Cop d'ull

per Nuri

Brevísimo

sabemos. A los pacientes durmientes de la calle San Pablo les aconsejamos serenidad, calma y como solución excepcional, unos buenos tapones en los oídos, aunque corran luego el peligro de no oír los despertadores. Hay un banco en esta calle que tiene la alarma floja.

PUEDE HABER MILAGRO

Cuando ya parece oficial que los precios han superado la barrera del 22 %, que había marcado el Pacto de la Moncloa como tope de los mismos, surge una gran noticia para el consumidor: el precio del café bajará en breve entre un 15 y un 20 %. En estos tiempos difíciles, no cabe duda que la noticia puede ser importante. Solamente me queda un preocupación sin resolver. ¿Bajará al mismo tiempo el precio del café en los bares y establecimientos similares? Por lógica, así debe ser y entonces podríamos lanzar las campanas al vuelo y decir que realmente hemos tenido un milagro. Sinceramente, pienso que los españoles necesitamos tres o cuatro de estos milagros para mirar el futuro 1978 con más esperanza.

UNICEF, UNA ORGANIZACION SIN FRONTERAS

A un mes vista de las Fiestas navideñas los niños de nuestra ciudad y comarca empiezan a vivir ilusionados las imágenes felices de los regalos. El domingo, sentado ante el televisor, comprobé la triste realidad que les espera a otros cientos de niños en todo el mundo. No quiero pecar de exagerado, pero creo que son millones las almas infantiles que tendrán otra Navidad llena de hambre, enfermedad y miseria. Desde nuestra tierra, en silencio, y con profunda humildad aportemos cada uno de nosotros algo para la UNICEF. Creo es fácil que pensemos en otras gentes no tan afortunadas. Así podríamos valorar más toda aquella tranquilidad que disfrutamos y que con nuestra colaboración, por pequeña que sea, podríamos dar un momento de felicidad a aquellos que nunca la han conocido ni por el nombre. Amigo, por favor, colabora con Unicef.

Alex

NO GANAMOS PARA SUSTOS

Como no es la primera vez y merece nuestra atención, salen en estas líneas las alarmas. Con demasiada frecuencia los bancos de nuestra ciudad nos proporcionan el consabido susto, para nuestra desgracia, casi siempre nocturno, de una estridente alarma lanzando al aire su lastimero aullido. Difícil es sacar conclusiones: o bien los sistemas de alarmas son frágiles y poco perfectos o quizás los duendes se han infiltrado en la ciudad, ya que de atracos o robos nada

Al Patronat

Èxit d' "Els Pescadors de l'Escala", en el recital organitzat per l'ERC

(De la nostra Redacció, per Josep Maria Ortega).— Tal com anunciàrem la setmana passada, divendres es va celebrar el recital organitzat per l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Maria Mercè Alabau no hi pogué actuar; Maties Masaricó, la novetat; Sam, amb noves cançons al repertori, i "Els Pescadors de l'Escala", magnífics! Aquests van contactar ràpida-

ment amb el públic i se'l van fer seu. Havaneres, sardanes, cançons de taverna, etc., varen ésser recuperats al llarg de la seva actuació.

Aquest pot ser el petit resum del que fou el recital. Una vegada més, el públic no respongué massivament. De tota manera, cal tenir en compte que divendres passat va ésser un dia dolent pel que fa al temps. Feia molt fred i la gent es tancà a casa seva.

RAMON MUNTANER-MARINA ROSSELL, DIVENDRES VINENT

Aquest "tàndem" o conjunt de veus participarà en un recital el proper divendres, a les 10 del vespre, al cinema Juncària, que organitza la Colla Sardanista Figueres, en ocasió del vint-i-cinquè aniversari de la fundació d'aquesta entitat.

Marina Rossell (vint-i-tres anys d'edat i quatre de dedicació a la cançó) interpreta melodies populars pròpies i d'altres compositors. Últimament, enregistrà un L.P.: "Si volíeu escoltar".

Ramon Muntaner és una de les primeres figures del món de la cançó catalana. Recentment, a Cornellà del Llobregat, on nasqué, ha filmat una pel·lícula musical per a la sèrie de TVE, "Yo canto", que aviat podrem veure per la petita pantalla.

roua

OBSEQUIS DISTINGITS — CERÀMIQUES EXCLUSIVES
ESPELMES NADALENQUES
FIGURES PESSEBRE — NENS BRESSOL

Sant Cristòfol, 12 - Tel. 50 03 57

FIGUERES

A la sala d'actes de la Caixa

Enric Bastardes pronuncià una conferència dintre la campanya "Salvem el Brusi"

El conflicte ja fa dos mesos que dura i la baixa de vendes és alarmant

(De la nostra Redacció, per Martí Carlé).- El passat divendres, va tenir lloc a la sala d'actes de la Caixa, una conferència a càrrec d'Enric Bastardes, redactor del "Diario de Barcelona", emmarcada dins la campanya "Salvem el Brusi".

UN CONFLICTE QUE JA DURA DOS MESOS

L'acte fou presentat per N. Genís, Corresponsal del mateix diari a la nostra ciutat. Bastardes parlà llargament sobre el conflicte del Brusi, que porta ja una durada de dos mesos. Féu una exposició retrospectiva, des del moment que l'empresa canvià de propietari, suposant aquest vinculat a sectors econòmics tals com la FESA, Banca March, etc., i políticament lligat a AP. Aquest canvi en l'empresa editora i les seves intencions antidemocràti-

ques, fou l'origen del llarg conflicte. Va comparar aquesta campanya amb el famós "cas Galinsoga", quan aquest era director de "La Vanguardia", periòdic que patí un cèlebre "boicot", amb motiu d'unes declaracions anticalitanes del seu esmentat director.

BAIXA DE VENDES

En aquest sentit, Bastardes va ma-

nifestar que la campanya ha fet disminuir les vendes del "Diario de Barcelona" d'una manera radical. El diari ha passat de 40.000 exemplars en l'època Tarín a 13.000 en l'actualitat. Segons el conferenciant, la campanya té com a objectiu assegurar el treball coherent, garantir una clàusula de consciència, l'estatut del periodista i la possibilitat que el consumidor pogués tenir quelcom a dir en el procés de confecció d'un diari, tal com succeix a diverses nacions d'Europa.

Els barris perifèrics, marginats també per Nadal?

Perorar sobre les greus insuficiències i mancances de l'enllumenat dels nostres carrers i places —així com en general de tots els serveis públics a la nostra ciutat—, i especialment en els barris perifèrics, gairebé no té cap atractiu perquè és tan públic i notori, és tan visible, que ho sap tothom que tingui ulls a la cara, i sobretot perquè abans de començar ja sabem que no hi ha res a fer fins que les eleccions municipals no vinguin a canviar substancialment els actuals plantejaments.

Estem a les envistes de Nadal. Com aquell qui diu el tenim a la cantonada. Si les mesures restrictives de tota mena no ho impedeixen, enguany, com cada any quan s'apropa el Nadal o les Fires, l'Ajuntament de Figueres s'esforçarà a embellir el centre de la ciutat amb il·luminacions extraordinàries, arbres de Nadal, etc. I una vegada més es consumarà la marginació dels barris perifèrics, s'afavorirà el centre de la vila i s'oblidaran d'altres indrets de la població.

Ben segur que no faltarà qui ens digui que Figueres és una ciutat eminentment comercial i que cal ornamentar i arranjar pulcrament i preferentment aquesta zona. I tot seguit arrosant-se d'espatlles hom es disculparà de no poder disposar de prou cabals per emboniquir tota la resta.

Però si és certa l'afirmació que Figueres és una ciutat destacadament comercial, no ho és menys que Figueres és la comunitat humana dels figuerencs que hi viuen i hi treballen, que Figueres, no és només el centre comercial ni només els barris perifèrics, sinó el conjunt harmònic (?) de tots els vilatans (amb el seu creixement i la seva realització, amb la seva vida) i de les seves llars.

No. No és lògic ni just que es margini els figuerencs habitants d'uns barris en benefici d'uns altres, i més si tenim en compte que són precisament aquests mateixos ciutadans els que durant tot l'any han de suportar les més grans deficiències dels serveis municipals.

Tal vegada aquest any els partits polítics de la Comissió Informativa puguin impedir la reiteració d'aquesta injustícia.

Antoni Calvo

PAIS

El periòdic de més venda a l'Empordà, fet a l'Empordà

Un sí i un no al Pacte de la Moncloa

Jordi Pujol, secretari general de Convergència Democràtica de Catalunya, i Jordi Clivillé, destacat especialista en temàtica econòmica d'Esquerra Republicana de Catalunya, pronunciaren últimament dues conferències al Museu de l'Empordà sobre el Pacte de la Moncloa, en pocs dies de diferència l'una de l'altra.

9 PAÏS ofereix als seus lectors una informació d'ambdós parlaments, que resultaren molt interessants, en el transcurs dels quals Pujol i Clivillé —més el primer que l'altre— tractaren també diversos temes de la màxima actualitat i transcendència per a Catalunya i la resta de l'Estat espanyol.

Jordi Pujol (CDC): "Era necessari"

(De la nostra Redacció, per J.M.)— Jordi Pujol, secretari general de Convergència Democràtica de Catalunya, començà la seva conferència dient que venia a parlar-nos en uns moments, en els quals estan passant coses molt importants: El retorn de la Generalitat i la seva imminent posada en marxa. La Constitució, que no ha demostrat pas interessar gaire per ara, però que és un assumpte importantíssim. La gravíssima crisi econòmica, el "Pacto de la Moncloa" i les properes eleccions municipals, entre altres.

LES "MUNICIPALS"

Que el poble designi qui ha d'ocupar els ajuntaments i les diputacions, és imprescindible, ja que es tracta del poder de cada dia, digué Pujol, per a continuar fent consideracions sobre els qui tenen un interès marcat en l'ajornament d'aquestes eleccions i que, a més del Govern, s'hi pot afegir algun altre partit que potser no està encara gaire preparat. Explicà com aquesta tardança erosiona els equips municipals que ja de per sí es troben dins d'una problemàtica complicada. "Això, però no vol dir que s'hagi de crear un buit de poder. No n'hi ha prou amb treure els actuals regidors. Cal trobar les persones idònies per a substituir-los. Estic segur que trobaríem aspirants que no són capaços d'interpretar un simple pressupost". El conferenciant creu que tindrem eleccions abans del 30 de Juny.

FUTUR IMMEDIAT

Els propers tres anys marcaran el país. Hi ha moltes coses a fer: Modificació del Codi Civil, situació de la dona, llei de contracte de conreu, eleccions sindicals i municipals, bastir la Generalitat, autonomies, ordre públic, Televisió... Jordi Pujol opinà seguidament que el canvi, de moment, es porta força bé. El pas d'una Dictadura a una Democràcia sense revolució és una cosa gairebé mai vista. "Però —continuà— el país necessita partits sòlids, nacionalistes. És indispensable per a tenir una autonomia real. La resta seria tenir-la damunt el paper, però no pas en la realitat. CDC no vol fer aventures, però sí col·laborar per tal d'aconseguir una democràcia, tot prenent com a model, les més avançades d'Europa".

"Aquest gran salt —remarcà— serà possible si la gent ho comprèn, es mentalitza i, sobretot, accepta responsabilitats".

GENERALITAT

Opina Jordi Pujol que CDC considera l'acord de Perpinyà del 28 de setembre com una gran victòria, no tan sols pel que se'ns concedia —més o menys discutible quant al contingut i atribucions— sinó perquè representa el reconeixement del poder central al dret d'autogovernar-nos. "Catalunya, com a país, va perdre la guerra els anys 38 i 39. Ens van prendre la Generalitat. Posteriorment, el Presi-

dent Companys va ésser capturat i afussellat pel govern franquista perquè era el president de Catalunya". S'estengué seguidament sobre la importància que els acords previs a la reinstauració varen ser presos per absoluta unanimitat i que la Generalitat no va arribar des de dalt, sinó perquè el poble la volgué. És el triomf sobre la derrota dels anys 38 i 39. Més endavant, afirmà: "La Generalitat no és miraculosa, sinó una eina de treball. És molt i és poc, segons l'òptica amb què es miri. Però, repeteixo, fou bàsic que arribés amb el vot unànim de tots els partits i forces sindicals. Catalunya surt ferida d'aquests quaranta anys —immigració, urbanisme, cultura, etc.— i tot això només ho podem resoldre a través del poder autònom".

CONSTITUCIÓ

"El primer text que s'ha filtrat —digué Pujol— condiciona molt i no en farem aquí una llarga exposició. Però si ens referirem al crit d'alarma de Solé Tura i Roca Junyent quan arribà el moment de tractar els temes autonòmics. Cal remarcar que surt en l'esmentat text el terme "nacionalitats", la qual cosa ens permetrà recuperar moltes de les nostres institucions a l'hora de parlar de l'estatut". Explicà també que hi havia molts punts negatius, com per exemple l'ordre públic, i que pel que fa a la Hisenda, fou on trobaren els nostres homes més tancament.

EL "PACTO DE LA MONCLOA"

"Tinc l'obligació de defensar el "pacto". Sé que és veritablement un repartiment de sacrificis. No és fàcil, però sí desagradable. Era necessari. Els proppassats juny i juliol perdiem cent milions de dòlars diaris. Els expedients de crisi van en augment; hi ha més suspensions de pagaments que el 1976. De la borsa no cal parlar-ne. L'economia està malament i la democràcia no pot funcionar amb

les coses així. Si el pacte s'aplica, tenim certes esperances que després de sis mesos començarem un progressiu període de recuperació". Després d'explicar xifres relacionades amb els crèdits i els salaris, acabà afirmant que si no s'aplica anirem cap a una situació insostenible en el camp econòmic, polític i social.

EL CAMÍ DE LA DEMOCRÀCIA

Finalitzà el parlament —seguit amb

atenció per un nombrós públic—, dient que el nostre camí cap a la democràcia està obrint la confiança de l'exterior i que arreu de l'Estat espanyol el desig de pau és general. I acabà: "Ens hem de sentir orgullosos d'ésser catalans". Seguidament, s'obrí un interessant col·loqui.

Jordi Clivillé (ERC): "Un pacte desgraciat"

(De la nostra Redacció, per R.).—

L'anunciada conferència de Jordi Clivillé, destacat especialista en temàtica econòmica d'Esquerra Republicana de Catalunya, fou una lliçó divulgadora i clarificadora, ben il·lustrativa dels molts i greus aspectes impugnables del "Pacte de la Moncloa" que, si no hi ha res de nou, haurà de suportar el país.

DURA CRÍTICA

L'orador criticà durament la manera de fabricar-se aquest pacte, en petit comitè entre els capdavanters polítics i el President Suárez, quan, al seu entendre, eren els Sindicats, la Patronal i la Banca *les tres úniques forces* cridades a reunir-se i a entendre's mínimament per a així poder establir les bases programàtiques d'un acord semblant. Bases aquestes que, un cop decidides, havien de passar al Parlament (que per això ha d'ésser-hi, en els països democràtics), per tal de sotmetre l'articulat a discussió i a esmena o correcció.

Parlà després del 22 % d'augment màxim de les rendes del treball (dels salaris), tot oposant-lo al 30 % de taxa d'inflació prevista a Espanya. Evidentment, doncs, hi ha 8 punts de diferència que l'obrer haurà de suportar, sense contrapartida de la banda de la gran empresa i de les multinacionals. Ben al contrari, aquestes, a diferència dels treballadors —en no establir-se els mecanismes de control

del crèdit bancari i de les rendes del capital —no faran més que guanyar-hi, amb la possibilitat d'incrementar llurs beneficis i llur capital de reserva.

UNA CONTINUÏTAT MAL DISSIMULADA

La reforma fiscal del Pacte —assegurà Clivillé— no és altra cosa que una continuació mal dissimulada de la política econòmica franquista, ja que, entre altres raons que explicà a bastament, *els impostos més importants continuen essent els indirectes*: tots aquells que incideixen sobre el consum d'articles necessaris a la gent, tot fent-los-hi augmentar els preus de venda. Conseqüències: augment in-

moderat del cost de la vida i de la inflació.

Altrament, no existint cap mecanisme adient protector del crèdit a la petita empresa i de la problemàtica de la pagesia (preus de control de productes agraris, modificació del règim de l'Assegurança Social de l'agricultor, etc.), la situació pot esdevenir caòtica i propiciar la tornada d'un altre "salvador de la Patria y de sus desanos imperiales"; amb tota la càrrega de descrèdit que això suposa per als partits signataris d'un pacte desgraciat.

El moment econòmic, doncs, requeria mesures greus, serioses, riguroses i honestes. Què s'ha fet en canvi? La tècnica de sempre: anar tapant forats a costa de les classes menys privilegiades, que, com fins ara, hauran de continuar essent les que paguin el pollastre.

UN COL·LOQUI MOLT ANIMAT

En el col·loqui, molt tens i punyent, que s'establí a continuació de la conferència, formularen preguntes força militants de la CNT, UGT, Socialistes de Catalunya (C), PSUC, ERC, i també, val a dir-ho, alguna persona independent (potser tirant cap a la dreita que ara en diuen "civilitzada") que plantejà qüestions agudes i difícils de resoldre.

En Jordi Clivillé, que volia parlar únicament d'economia, hagué de parlar també, finalment, del moment polític del país.

Una vetllada molt aprofitable i necessària. Un "no" al Pacte de la Moncloa, articulat claríssimament des de la Sala d'Actes del Museu de l'Empordà de Figueres.

Constitució del Secretariat Comarcal de l'Alt Empordà del PSC (r)

Tres conferències sobre "Els immigrants a Catalunya"

La secretaria de premsa de la Secció Local de Figueres del Partit Socialista de Catalunya (Reagrupament), ens ha lliurat el comunicat següent:

"Mentre a l'Alt Empordà només hi havia la Secció de Figueres, aquesta actuava com a Secció Comarcal. La creació de seccions locals als diferents pobles i viles de la comarca feren que la Secció de Figueres passés a actuar com a Secció Local, tot i que hi continuaven militant els companys de la comarca que encara no havien constituït secció a la seva població.

"L'estructuració i l'organització del PSC-r arreu de les comarques gironines, des de feia ja molt temps, no responia ni a la realitat de la forta implantació, ni a les necessitats de la constant expansió. Per això, el dissabte dia 19 es reuniren els representants del Partit de les diferents poblacions de l'Alt Empordà i constituïren el Secretariat Comarcal, pas previ -d'acord amb els Estatuts del Partit-

a la constitució imminent del Secretariat de la Vegueria de Girona.

"El Secretariat Comarcal de l'Alt Empordà ha quedat constituït pels companys: Salvador Bertran, Antoni Fernández, Carles Gispert, Francesc Mercader, Esteve Molina, Jordi Túries i Joan Vila."

"ELS IMMIGRATS A CATALUNYA"

Per altra banda, també el PSC-r ens comunica que la seva Secció Local de Figueres organitza per al proper cap de setmana els actes públics següents:

Conferències-col·loqui sobre "Els immigrants a Catalunya", a càrrec de Raimon Martínez i Fraile.

Dia 2, a les 8 del vespre, a les Escoles de la Urbanització Culubret.

Dia 3, a les 7,30 del vespre, a les antigues Escoles del barri de les Vivendes de Sant Josep.

Dia 3, a les 10 del vespre, al Restaurant de la Marca de l'Ham.

Contràriament a los rumors

Alexandre Liaño

no ha sido

destituido de su cargo en el Sport

(De nuestra Redacción).- Ante los rumores que han circulado estos días por la ciudad, sobre la destitución de Alexandre Liaño como secretario de la Junta directiva del Casino Sport, noticia dada incluso por un periódico de Barcelona, podemos asegurar que no se ajustan a la realidad.

Alexandre Liaño no ha querido hacer comentarios sobre la posibilidad de que la supuesta destitución, según los rumores, se hubiera producido como consecuencia de una noticia publicada en este Periódico, de cuya empresa Editora es Gerente.

Nuestro compañero Liaño, hombre simpático y popular, anda estos días preocupado por el protagonismo del que al parecer ha sido objeto y del que rehuye. Y se muestra emocionalmente agradecido a las personas y fuerzas políticas de la ciudad que han demostrado un gran interés por su persona.

CARROCERIAS LARUMBE

c/salinas s/n - tel. 50 05 22 - figueras

Ofrece las instalaciones de su nuevo taller
URBANIZACION CAPALLERA

PAIS

**Telefon
50 57 63**

6 x 9

Por BY SENS

UNA MANERA DE PERDURAR.

No estoy con los premios. Y lo peor es que la negativa, con el tiempo, se va consolidando. Los "malos ejemplos" cunden por todas partes, prácticamente, a cualquier nivel. Y es que los premios tienen demasiadas razones en contra, por todas direcciones, para que la solidez de los valores humanos —que constituye la buena causa— avance. No ha aparecido todavía, quizá porque no existe, una fórmula mágica que elimine lo que de complicado y difícil tiene el otorgar unos premios conservando, al propio tiempo, el atractivo que provocan algunas convocatorias, ya sea por el dinero o por el honor, que de todo hay. Quizás no existan fórmulas incluso moderadamente mágicas porque, en el fondo, habría que "reparar" demasiadas cosas ensambladas directamente con lo humano: con los criterios, con la cuerda floja del juzgar, con las ambiciones, con las presiones y todos los etcéteras que se puedan acumular por el mismo entramado de la sociedad...

No estoy con los premios y ahora, la noticia de que se ha creado la "Fundació Francesc Basil", me parece útil. No por los premios en sí a los que deseo una aventura con suerte, sino por el hecho de intentar la difusión de su obra y de que su nombre perdure. Sin duda, pese a esa difícil plataforma que supone toda organización de unos premios y la inquietud que se sabe de antemano que provocarán, es una manera válida de perdurar. Aquí tenemos un ejemplo pleno en el sector de los deportes, con el "Trofeu Francesc Guillaumet Navarra". Es un grupo limitado de amigos, pero hay que ver cómo se sostiene un recuerdo cuando hay convicción de ello, poniéndole materialmente en este caso la aureola de una afición al ciclismo. Para mí Francesc Basil representa, cuando surge la idea de lanzar hacia adelante una Fundación, el localismo. Un hombre (que por cierto acudía bastante a los concursos, tal vez para airear un poco las genialidades íntimas acumuladas) que, según tengo entendido, rechazaba de plano la idea de los "grandes horizontes" o de las grandes ilusiones y, creciendo por

dentro, se dedicaba a componer música en el Figueres de su intimismo, sin contar con los grandes éxitos ni con las primeras planas de los periódicos ni, por supuesto, con todo lo demás que, como una carga impresionante, arrastran consigo los elegidos. Este fondo de localismo de Basil, este saberlo entender por esta vertiente —y que cada cual opine como sepa— a mí me parece importante. Porque en el trasfondo de esas actitudes, en las que sólo —y también cuesta, claro— hay que saber distinguir lo que a la ligera podría parecer conformismo y que en realidad es un convencimiento simplemente equilibrado, se va forjando la personalidad —con muchos valores como Basil desparramados— de toda una ciudad y de toda una comarca. Naturalmente que, el resto, lo deben echar los figuerenses y los ampurdaneses que van por esos mundos...

SI COMMENT

Muestra de comentarios recogidos, con motivo del pase por la tele de la ópera "Fidelio", de Beethoven:

—Es tracta d'una revolució cultural abstracta...

—Y pensar que "Una noche en la ópera" fue tan divertida, macho.

—Si la tele, en lloc de començar amb futbol, ho hagués fet amb Fidelios, se n'haurien venut quatre, d'aparells... i sense el "cabo".

—Hombre, mira: si todavía el argumento hubiese sido como el de Blancanieves, que todos nos lo sabemos...

—Se'n tancaren tants, de televisors, que semblava la Setmana Santa d'abans...

El presentador no explicó el argu-

mento, pero tuvo tiempo para decir que, cuando se estrenó, fue un rotundo fracaso para Beethoven. Pensé, sencillamente, que los tiempos no cambian...

—Si almenys en els espais de diàleg parlessin en madrileny, encara que fos "axulat"...

—Maria: porta'm "Cien años de soledad", que l'acabaré...!

AMBIENTE POP CON RETRASO

Nos escribe la señorita Magda, de Girona, que está muy enfadada con el responsable del Teatro Municipal. Realmente su historieta puede quedar como ejemplo decadente de lo que es una desorganización. Ante la representación de "Un hombre solo" se ponen a la venta en el Teatro Municipal entradas anticipadas a 250 pesetas la platea numerada. Magda adquiere varias. El día del espectáculo Magda se encuentra con que las butacas están ya ocupadas por personas que, encima, han pagado 175 pesetas. Explicación del responsable del Teatro: el director de la obra ha querido la participación del público, ofreciendo las entradas a precios populares. Magda no tiene derecho ni al reembolso de la diferencia ni a la reserva de las butacas (!). Decadencia: el responsable le ofrece hacer levantar a las personas que ocupan las localidades, pero Magda argumenta que ellos no tienen culpa alguna y no acepta. Lo que quiere es el libro de reclamaciones, pero resulta que no hay... (¿Se habrá agotado?).

La historieta es tan insólita que cuando uno termina de leer está casi tan enfadado como la señorita Magda.

PEIXATERIA MONTJOI

Participa a todos sus clientes y amigos que hayan comprado participaciones de Lotería Nacional del Sorteo de Navidad, que el número 19.932 que figura en dichas participaciones ha sido consecuencia de un error, debiendo ser el número 17.932.

Lo que comunica a los poseedores de los boletos y ruega pasen por su Establecimiento para serles canjeados por los del ya citado número 17.932, antes del día 15 de diciembre de 1977.

Figueres, 30 de Noviembre de 1977.

Sant Feliu de Guíxols El gamberrismo se apodera de la zona alta de la ciudad

(De nuestro corresponsal, X. de Lerma).- La Junta de vecinos del grupo de viviendas sociales "Francisco Franco" se ha dirigido al Patronato Provincial de la Vivienda denunciando la "nula actuación de la Policía Municipal en la parte alta de la ciudad" y, lógicamente, en la zona de las mencionadas viviendas, donde una serie de gamberradas se vienen sucediendo en medio de la mayor impunidad.

La junta vecinal dice que "la mayoría de ellos se comportan de una manera incívica y antisocial, habiendo molestado a los vecinos del grupo, en particular a los domiciliados en los pisos bajos de la plaza". Afirman, también, que "se trata de un verdadero caos y problema de orden público desatendido, ajeno a la competencia de la junta de vecinos".

El escrito termina diciendo que la junta "ha resuelto considerar oportuno la intervención de la gerencia del Patronato Provincial de la Vivienda de Gerona, de forma inmediata, cerca del alcalde de Sant Feliu de Guíxols y el gobernador civil de la provincia, en última instancia, a fin de conseguir la actuación efectiva y eficaz de la policía municipal de forma regular, con la debida operatividad, para garantizar con su presencia la tranquilidad

de los vecinos que ocupan las 200 viviendas sociales del grupo".

ASAMBLEA DE LA A.F.Y.C.

En la asamblea general de la Agrupación Fotográfica y Cinematográfica de Sant Feliu de Guíxols se eligió a la junta directiva que debe llevar el peso de esta veterana entidad a lo largo de un año. La junta quedó así formada: Presidente, Jordi Gallego; Vicepresidente y delegado para asuntos escolares, Daniel Lloret; secretario, Joaquim Bigas; tesorero, Albert Xirgu; vocal concursos, Joan Auladell; vocal fotografía, Roger C. Pijuán; vocal prensa, Alfons Hereu.

¿U.H.F. PROXIMAMENTE?

Según afirma el consabido rumor, parece inminente la puesta en marcha en nuestra ciudad del repetidor de U.H.F. La obra correría a cargo del ayuntamiento, si bien los comerciantes vendedores de televisores e instaladores de antenas también colaborarían, con lo que uno se pregunta porqué no ha ocurrido ello con anterioridad.

Santa Cristina d'Aro Continúa la oposición a la plantación de eucaliptus

(De nuestro corresponsal, J. Fortis).- Dos centrales sindicales — CC.OO. y U.G.T.— y el Partit Socialista de Catalunya (C), han manifestado su apoyo al Grup Ecologista Santa Cristina-Sant Feliu en su acción de defensa del "Massís del Montclar".

Dice Comisiones Obreras que "conociendo el intento por parte de la empresa Torras Hostench de llevar a cabo, en el triángulo Montclar-Pedralta-Solius, del término municipal de Santa Cristina D'Aro, de arrasamiento y abertura de terrazas, así como posibles plantaciones de eucaliptus en la zona antes indicada, la Asociación Local de CC.OO. se adhiere a la petición de las gentes de la comarca del Baix Empordà por considerarla injusta. De la misma manera —dicen— pedimos que se esclarezca públicamente la responsabilidad de I.C.O.N.A. y de la Jefatura Provincial de Producción Vegetal en este gran atentado al Patrimonio Natural".

"CAL INVENTAR RECURSOS"

Para P.S.C. (C), "cal inventar els recursos que tenim en aquest sentit i crear aquelles reserves naturals que siguin necessàries per a que el viure a les nostres comarques ofereixi aquelles possibilitats d'equilibri necessàries per tal fer-lo agradable i sa en tot els ordres".

Queda clar —dice el P.S.C. (C) que la nostra actitud en el cas que ens ocupa concretament, com igualment en el de la zona Gavarres-Cadiretes, és evitar-hi qualsevol acció irreversible en tant no sigui presa una decisió de l'ordre esmentat i en condicions democràtiques correctes".

Finalment, U.G.T., de Sant Feliu de Guíxols califica de "gravísimos ataques a la Naturaleza" la construcción de terrazas en el "massís", por lo que se adhiere a la campaña.

MENJARS I TAULES DE FESTES, AL PATRONAT DE FIGUERES

VI Diades de Cuina, sota la direcció de Lluís i Joan Duran

Dijous dia 1 de desembre: Dinar de Nadal

Divendres dia 2 de desembre: Sopar de Fi d'Any

Ambdós dies es començarà a treballar a les quatre de la tarda. Se sortejaran entre els assistents els plats confeccionats: La Casa Duran aporta tots els condiments.

IV CURSET DE CENTRES NADALENCES

Direcció: Rosa Maria Canals

Dimarts dia 6 de desembre, a les cinc en punt de la tarda
Preus d'inscripció a les tres jornades: Socis 350 Pts. No socis 500 Pts.

Informació i inscripcions: Consergeria del Patronat. Tel 50 01 57.

Noticiario rosense

Conferencia de Jaume Miravittles, el viernes, sobre "Història de Catalunya"

(De nuestro corresponsal, Balló).- Con el tema genérico "Història de Catalunya des del segle XIII fins ara", pronunciará una conferencia el conocido escritor y periodista figuerense Jaume Miravittles, el próximo viernes, a las 21,30 horas, en el local de la Caja de Ahorros Provincial.

Asimismo, y en los días comprendidos entre el 10 y el 20 del próximo mes de diciembre, el pintor Martí Vergoños, de Palafrugell, que reside en Roses, expondrá en el mencionado local una colección de 60 óleos, entre los que figuran excelentes "marinas" y "campiñas". El pintor nos llega, en su primera muestra, precedido por más de una docena de exposiciones, de las que cabe destacar por su éxito sus dos últimas realizadas en tierras de Venezuela.

PRIMER CONCURSO FOTOGRAFICO "VILA DE ROSES"

Organizado por la Comisión de Cultura de esta población, y también en el local de la Caja de Ahorros Provincial, tendrán lugar durante los días 22 de diciembre al 8 de enero de 1978, el primer concurso fotográfico "Vila de Roses". Los participantes podrán optar por la fotografía en color o en blanco y negro, con dimensiones libres, pudiendo presentar como máximo tres por concursante, siempre y cuando se ajusten al tema de Roses.

Se recomienda que la presentación de las obras sea efectuada antes del día 22, en el local de la S.U.F., o bien en la Librería Juanola, donde un jurado de elección popular seleccionará las mejores fotos para su exhibición en el concurso.

Habrà, además, una exposición de fotos antiguas de nuestra villa que, a más de uno, harán evocar con mal simulada emoción viejos tiempos. Se anuncian importantes premios.

"IV CANTADA D'HAVANERES"

La Societat Unió Fraternal organi-

za para el próximo día 10 de diciembre, y por cuarta vez consecutiva, una nueva cantada de habaneres, coincidiendo con el primer año de existencia del grupo local "Roses canta".

Acompañarán en esta ocasión a nuestros cantantes, los grupos "Terra endins", de Girona, y "Els Pescadors de l'Escala".

Por otro lado, "Roses Canta" tiene previstas actuaciones en Malgrat, Figueres y Vilanova de la Muga, próximamente.

PRIMER GRAN PREMIO "WINDSURFING" DE INVIERNO

No pudimos confirmarlo la pasada semana, pero hoy sí lo hacemos. El próximo domingo, por la mañana, y si el tiempo no lo impide, a partir de las once horas, se disputará en aguas del Paseo Marítimo el primer gran premio "Windsurfing" de invierno, en el que participarán junto al club local los de Barcelona y Palamós. También es probable que intervenga en la competición un equipo francés.

L'Escala

Traspàs del mestre Jaume Vila i Comas Fou director de "La Principal de l'Escala" i destacat compositor

(Del nostre corresponsal).- A l'edat de 60 anys, deixà d'existir a l'Escala, el proppassat dia 20, el compositor de sardanes, Jaume Vila i Comas.

La modèstia que el caracteritzava és, sens dubte de cap mena, el que ha fet que les seves obres no hagin assolit encara tota la popularitat que per la seva qualitat mereixen.

No obstant i això, és a dir, malgrat el desig de Jaume Vila i Comas de restar a l'anonimat, últimament s'han donat a conèixer moltes de les seves sardanes, que no s'havien interpretat des de la desaparició de "La Principal

Garriguella

Els pagesos i el Pacte de la Moncloa

Ernest Lluch, "Pep Jai" i J.M. Rauric, parlaran d'aquest tema

(Del nostre corresponsal).- Al local del Sindicat de Garriguella, el proper divendres, dia 2 de desembre, a les 9 del vespre, tindrà lloc un acte públic per tal de tractar dels efectes dels acords de la Moncloa sobre la pagesia.

Hi prendran part Ernest Lluch, diputat gironí i col·laborador de 9 PAÍS, Josep Vidal ("Pep Jai"), diputat, fundador de la Unió de Pagesos i conegut lluitador al sector vitícola, i Josep Maria Rauric, economista. Tots tres varen participar en els acords del Pacte de la oncloa, en el sector agrari.

La secció comarcal del P.S.C.-c ens prega que, a través d'aquesta corresponsalia, convidem en el seu nom tota la pagesia de l'Empordà a aquest acte, important pel seu contingut, a fi que entre tots —oradors i pagesos— es pugui tractar de la problemàtica d'aquest maltractat sector, que és el camp català.

de l'Escala", de la qual el mestre Vila fou darrer director. Aquestes sardanes són "Nit d'estiu", "L'Escala", "Oreig de Mar", "Retorn", "Empar", etc. Quant a aquesta última, cal dir que va ésser escrita per Jaume Vila i Comas fa quaranta anys i que la dedicà a qui, aleshores, era la seva promesa.

Altrament, assenyalem que, en aquests últims temps, les obres del mestre Vila s'escolten molt sovint arreu, ja que moltes d'elles han estat incloses en els repertoris de les cobles.

Roses: Manuel Donat i Buscató

Aquest migdia de novembre, el golf de Roses és blanc. La polseguera que la forta tramuntana aixeca pel damunt de les aigües, dona la pinzellada que amaga el blau i fa que tots els vaixells ancorats a la badia mirin cap al nord.

El nostre corresponsal i amic Martí Balló, ens ha acompanyat fins al despatx del batlle i ens ha fet costat durant l'entrevista.

L'ASSUMPTE DELS REGIDORS DIMITITS...

—¿Des de quan es troba al front de la Corporació?

—Com a primer tinent d'alcalde, vaig ésser nomenat successor de Joan Subirà el mes de març d'aquest any.

—Pels mitjants d'informació, hem estat assabentats que alguns regidors han deixat l'Ajuntament. Voldríem conèixer la versió de l'alcalde.

—En primer lloc, es produí la baixa d'un regidor per raó de la seva edat i diverses qüestions purament particulars, així com també la d'un altre company, el qual sortí quan se n'anà el senyor Subirà. Els altres quatre varen presentar la dimissió, alhora que

demanaven la dissolució de l'Ajuntament i la constitució d'una gestora. Jo crec que el moment no era pas oportú, car en aquells dies el nostre secretari, senyor Prat, es trobava greument malalt. Però així van fer-ho. Quan el senyor Prat es féu novament càrrec de la secretaria, se'ls respongué adequadament. La dimissió, però, no se'ls acceptà.

—I aquests seyors, com han reaccionat?

—L'escrit que ens varen adreçar crec recordar que va arribar aquí a les primeries d'octubre. Després, ells han fet una sèrie de declaracions a través de la premsa que tothom coneix. En canvi, el batlle, jo, encara no ha obert la boca contra ningú. Però sí que puc dir-li que de la seva marxa me'n vaig ressentir intimament. Ara, ens han demanat la celebració d'un ple que, amb la incorporació del secretari, es podrà dur a terme dintre pocs dies. Espero que en surtin solucions, les quals permetin conduir al poble pel bon camí fins a l'arribada de les "municipals"...

—Vostè...?

—No. Faré tot el que calgui fins que arribi aquell moment, i plegaré. Porto a l'Ajuntament catorze anys. I,

a més, ja començo a fer-me gran...

—Es podria definir políticament?

—Podria, sí. És clar. Però no ho faig. I parlant de política, puc dir-li que les forces nascudes el 15-J no tan sols no ens creen cap problema, sinó que, fins i tot, ens donen el seu suport.

URBANISME: NOMÉS EL PROBLEMA DE LES RIUADES

—Quin nombre de habitants té Roses?

—Vuit mil.

—I a l'estiu?

—Passem dels cent mil.

—Aquesta diferència crea conflictes?

—Pràcticament, no. Hem solucionat el problema de les aigües residuals i no ens manca l'aigua potable. Dues coses importantíssimes.

—La Gran Via.

—En el ple que celebrarem aviat, és a dir, el que han demanat els regidors que volien dimitir, s'han de discutir obres molt importants. Una d'elles, és la Gran Via, que ja podria a hores d'ara estar molt avançada, i una altra és la continuació de les obres de les noves escoles d'E.G.B., que construïm amb la col·laboració del Ministeri. Aquest hi posa cinc milions de pessetes i nosaltres set. De tota manera, això de les noves escoles penso acabar-ho tant "si plou com si neva". Crec que, d'ací a uns sis mesos, l'obra estarà llesta.

—Altres realitzacions.

—Per exemple, la Plaça Pep Ventura i una font que recull l'aigua antiga de Roses: la de la mina de can Ponach. Una cosa més actual és la lluita contra les riuades. Un grup de veïns ens demanà si podríem fer quelcom a la riera Ginjolers i ja és fet. L'hem rebaixada un metre, i n'han sortit gairebé dos-cents camions de grava, que hem aprofitat per a reparar altres danys dels aiguats, i en tenim una bona reserva per a les obres de les escoles. També hem netejat la riera de la Cua-na. Pel que fa a la Trencada, varem deixar-la neta cinc dies abans de l'úl-

La Trencada. Aquí Obres Públiques hi ha de construir un nou pont, amb un metre més d'alçària per damunt del nivell actual.

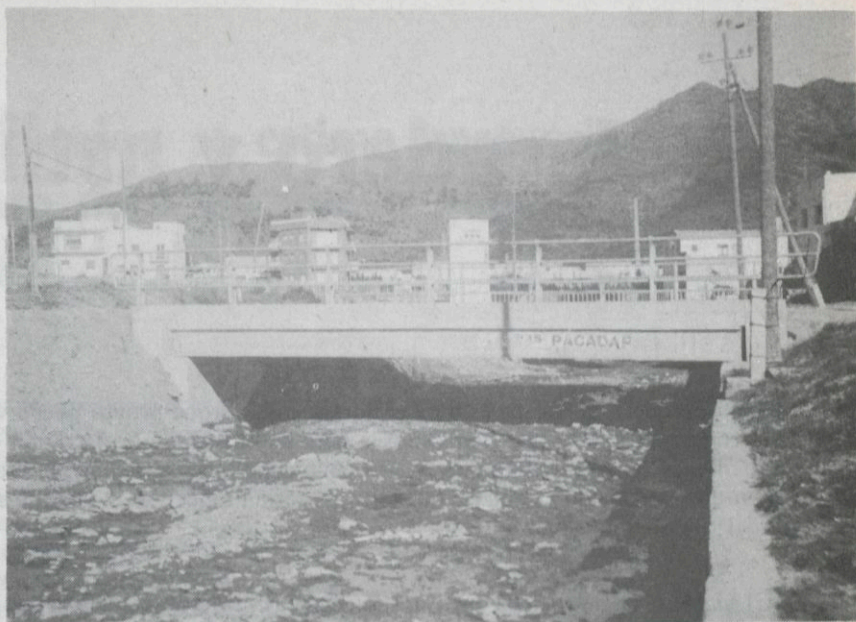
tima riuada. Però els vuit quilòmetres d'aquesta riera fan que el corrent sigui incontenible, tal i com està el pont. Així ho hem fet veure a Obres Públiques, ministeri que ha de construir un pont nou, aixecant-lo un metre per damunt del nivell actual. No hi ha altra solució. Encara que el llit estigui net, hi ha un perill. I no en parlem pas, si està ple de sorra...! L'aigua s'emportarà els hotels "Coral" i "Terraza", no ho dubti. L'Ajuntament va incloure aquest punt dins d'un expedient de danys catastròfics.

—Sembla, i canviant de tema, que no es concedeixen totes les llicències d'obres que hom demana...

—Es concedeixen totes les llicències que s'ajusten a la llei. L'Ajuntament funciona, en aquest i altres aspectes, correctament. De tota manera, pot dir que no podem atorgar cap llicència al Mas Buscà fins que no connectin amb l'actual xarxa de sanejament que hem construït.

—Alçàries i volums?

—Normals. Hi ha obres que semblen que fugen d'allò que està ordenat, però no és així. En general, la cosa està bé.

Pont construït per l'Ajuntament a la Gran Via. És d'un sol ull, com cal en aquests tipus de rieres.

També disposem d'un nombre suficient de mestres. Igualment, cal remarcar l'existència del "Centre Escolar Empordà", que funciona com a cooperativa i és una solució més al

sobre la tasca de l'actual Ajuntament. Diu que no es deu ni un real i que, en canvi, hi ha diners nets a la caixa. Ens fa anotar que Roses és l'únic poble, on no s'ha creat cap arbitri o contribució especial per la cosa de la construcció de la depuradora (80 milions de pessetes) i la seva corresponent xarxa de conducció.

El Sr. Prat porta quaranta anys com a secretari. D'ells, catorze a Roses. Es podria ja haver jubilat; sobretot, després del greu infart que patí. Però aguanta, perquè ho considera un servei per al poble. La seva tardança a plegar no li reportarà cap benefici econòmic. Només, repeteix una i altra vegada, l'aguanta l'esperit de servir a Roses.

I aquesta és la crida que el batlle Sr. Donat fa a tots aquells que ara s'han apartat de l'Ajuntament.

—Ell tindria una gran alegria si tornessin. Són moments difícils i hi ha feina per a tothom. I és just pensar que tot ciutadà el que vol és el bé del seu poble. I més si es tracta de persones vinculades amb l'Ajuntament.

Acabada l'entrevista, hem fet un tomb per Roses acompanyats per Martí Balló. Mentre travessàvem plaçes i carrers, jo cercava un lloc per tal de rematar una frase que ha dit avui el batlle Donat: "Al nostre secretari, senyor Prat, hom li hauria de fer un monument".

“Tots els ciutadans, encara més els vinculats a l'Ajuntament, haurien de voler el bé del seu poble”

SANITAT I ENSENYAMENT

—Passem ara a la qüestió sanitària. Què me'n diu?

Només tenim un metge per als vuit mil habitants. Hem fet infinites gestions i tenim la promesa d'ajut per part del diputat Joan Paredes. De moment, no puc dir-li res més, ja que no en sé res. Per cert, que caldria dir que aquí, a Roses, estem mancats, almenys, d'un dispensari de la Seguretat Social.

—L'ensenyament?

Estem bé. Ja abans de l'acabament de les noves escoles de què he parlat anteriorment, disposem de catorze aules d'escoles nacionals i diversos baixos llogats dins de la població.

problema. Així mateix, un grup de pares han "fletat" un cotxe de línia que fa quatre viatges diaris a Figueres, per tal de portar-hi els estudiants de B.U.P. i d'altres. Aquests pares han demanat una subvenció a l'Ajuntament. Espero, també, que, del famós ple que tantes vegades li he repetit, en surti quelcom de positiu. No saltres farem el que podem.

LA TASCA D'UN SECRETARI

En aquest moment de la conversa, entra al despatx de l'alcalde el secretari senyor Josep Prat i Dalmau. Tota una institució dins de la Corporació de Roses. Ens amplia diversos detalls

Varadero y astillero para el pu

La flota pesquera de Roses está de enhorabuena, porque pronto puede ver resuelto el gran problema que representa la falta de un varadero. Algo más de setenta millones de pesetas serán invertidos en la construcción de una plataforma de varada, muelle de atraque y talleres, que serían ubicados en la zona suroeste del puerto.

ESPECIALMENTE BENEFICIADA LA FLOTA DE ARRASTRE

La flota de arrastre será la que especialmente se beneficie de esta obra, cuyo proyecto, planos y memoria, están actualmente en fase de información pública. Y decimos la de arrastre porque la de "trinya" ha venido a menos en Roses y otros puntos del litoral, durante los últimos años, debido a su escasa rentabilidad.

El proyecto de construcción ha motivado en la Villa una gran satisfacción, especialmente entre armadores y pescadores, ya que una vez acabada la obra y puestos en funcionamiento los servicios, supondrá terminar para siempre con un grave problema.

En efecto, supondrá que las embarcaciones de Roses no tendrán que acudir a otros puertos, como Sant Feliu de Guixols, Arenys de Mar, Barcelona, Port-Vendres y hasta Alicante para reparar o calafatear. La mayoría de las veces a estos últimos puertos, puesto que el varadero de Sant Feliu sólo admite barcos inferiores a las 35 toneladas. El proyectado en Roses podrá admitir embarcaciones de hasta 600 toneladas.

LA COFRADIA LO INTENTÓ EN 1974

En el año 1974 la Cofradía de Pescadores inició gestiones para la construcción de un varadero, de lo que finalmente desistió, según se dijo, por razones económicas, aunque parece ser que fueron otras: la falta de acuer-

dos entre los propios armadores en la forma de explotación del mismo.

De cualquier forma, el proyecto no quedó dormido y hace poco tiempo la propia Cofradía llegó a un acuerdo con el empresario barcelonés Sebastià Millans Rosich. Las obras de construcción se iniciarán, pues, dentro de unos meses.

Entre los profesionales y los aficionados a la mar, la construcción de un varadero como el que se piensa para Roses, ha repercutido favorablemente. No hay que olvidar el elevado número de barcos de pesca de nuestro litoral, ni tampoco la cantidad, ya respetable, de embarcaciones de recreo de un cierto tonelaje que podrán hacer uso de los servicios.

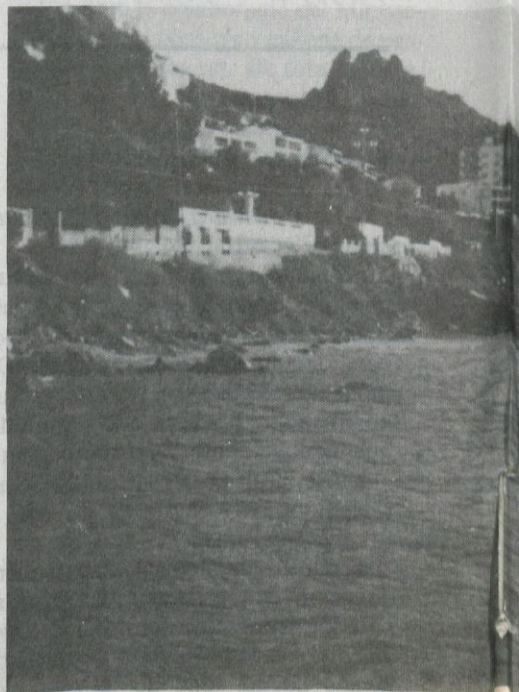
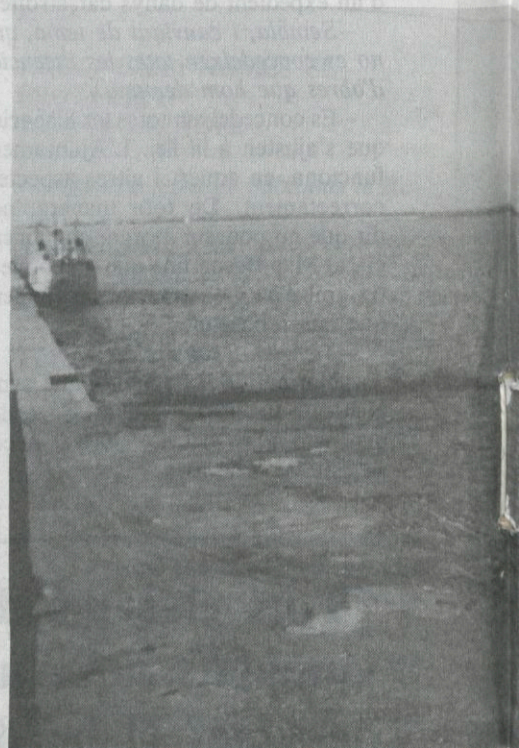
No obstante, y parece lógico, los pesqueros roseses tendrán preferencia a la hora de entrar a reparar.

CARACTERÍSTICAS DE LA PLATAFORMA

La plataforma de varada tendrá unas dimensiones de 45 por 13 metros, lo que podrá permitir el alojamiento de hasta tres barcos a la vez. La instalación se apoyará en ocho bloques de hormigón, colocados uno sobre otro hasta alcanzar la cota de medio metro sobre el nivel del mar. Esta obra se apoyará sobre un lecho de escolera que rellena las fosas debidamente dragadas.

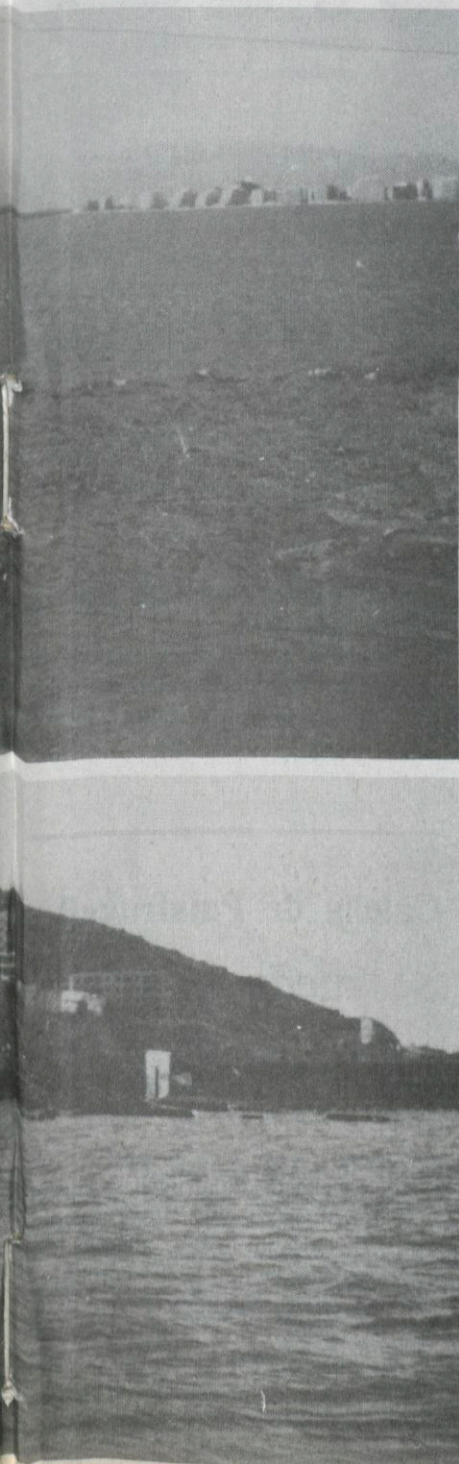
Como hemos dicho, la capacidad de elevación será de 600 toneladas, tipo "Syncrolift", que permite un calado máximo de cuatro metros.

La superficie del muelle de varada será de 14.000 metros cuadrados,

Puerto de Roses

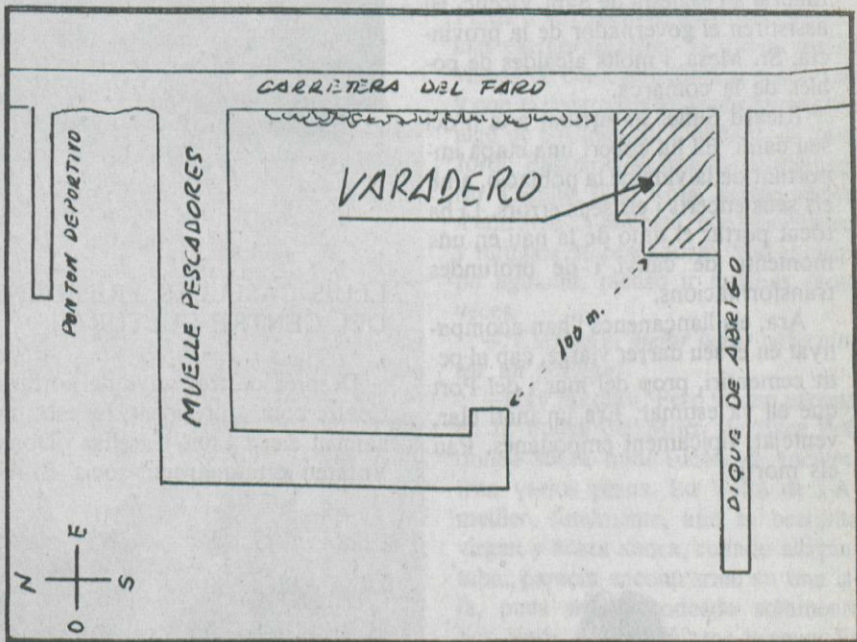
Su construcción se estima necesaria, por cuanto dará un nuevo auge a la Villa

construido con bloques de hormigón colocados al trespelillo. Su situación permitirá una anchura máxima de 100 metros de entrada a la dársena del puerto pesquero. El muelle de varada estará dotado de las correspondientes defensas y de una grúa fija capaz de elevar embarcaciones inferiores a las 10 toneladas.

bien es cierto, temor porque no se utilicen adecuadamente o no sean de absoluta seguridad. El riesgo de que la franja marítima de Roses pueda verse afectada por corrientes de polución del astillero, es evidente.

Pero, desde luego, a este respecto se ha previsto que las aguas sucias producidas por la limpieza de los cas-

◀ En este lugar se hará la construcción

◀ Zona de emplazamiento del varadero

TALLERES Y SERVICIOS

Los talleres ocuparán una superficie de 1.800 metros cuadrados, de los que se destinarán una parte a mecánica, otra a carpintería de ribera. De la misma forma se ha previsto una zona de exposición y dos plantas para oficinas.

Aunque el proyecto prevé los correspondientes servicios de recogida de aguas sucias y carburantes, existe, cos transcurra por un canal transversal que desembocará en un tanque de 20.000 litros de capacidad. Otro tanque de las mismas características servirá para trasvase de carburantes, en el caso de reparaciones de los depósitos de las embarcaciones.

De lo que no hay duda es que esta obra y su explotación dará un nuevo auge a la Villa de Roses. Los riesgos hay que calcularlos a fin de que puedan evitarse.

Martí Balló

Llançà

Morí Ricard Suñer i Espadalé, batlle de la vila

Durant dotze anys, va regir l'Ajuntament

(Del nostre corresponal, Josep Maria Salvatella).- El proppassat dia 21 morí a Barcelona, després d'una llarga i cruel malaltia, el que fou fins ara batlle de la vila, Ricard Suñer.

Durant dotze anys, des del 1965, ha regit l'Ajuntament. Nascut a Portbou fa cinquanta-dos anys, resident molt de temps a la Ciutat Comtal, Ricard Suñer deixà, no obstant, com a última voluntat la de ser enterrat a Llançà.

El dimecres, dia 23, tingué lloc l'enterrament i fou celebrada la missa funeral a l'església de Sant Vicenç. Hi assistiren el governador de la província, Sr. Mesa, i molts alcaldes de pobles de la comarca.

Ricard Suñer ha arribat a la fi del seu camí. Ell ha cobert una etapa important de la vida de la població, amb els seus encerts i els seus errors. Li ha tocat portar el timó de la nau en uns moments de canvi i de profundes transformacions.

Ara, els llançanencs l'han acompanyat en el seu darrer viatge, cap al petit cementiri, prop del mar i del Port que ell va estimar. Era un matí clar, ventejat, típicament empodanès. Pau als morts.

Ricard Suñer, poc temps abans de morir.

LLUÍS CASELLAS, PRESIDENT DEL CENTRE CULTURAL

Després de tres anys de portar el Centre com a president, ha estat novament elegit Lluís Casellas i Donat. Votaren cent-quaranta socis. El nou

cap del Consell Directiu ha totalitzat quaranta-set vots.

Esperem que el segon període de manament de Lluís Casellas representi la millor època del Centre Cultural de Llançà.

Calella de Palafrugell Se rueda "Las rutas del Sur"

En Calella de Palafrugell se rueda actualmente la película "Las rutas del Sur", de Joseph Losey, algunas de cuyas escenas se han hecho con anterioridad en Barcelona y París. Esta imagen corresponde a un momento de descanso del rodaje del filme, y en ella vemos a los principales protagonistas Ives Montand y Miou Miou. (Amir)

Josep Torrent i Buch

Pintor, pescador y poeta

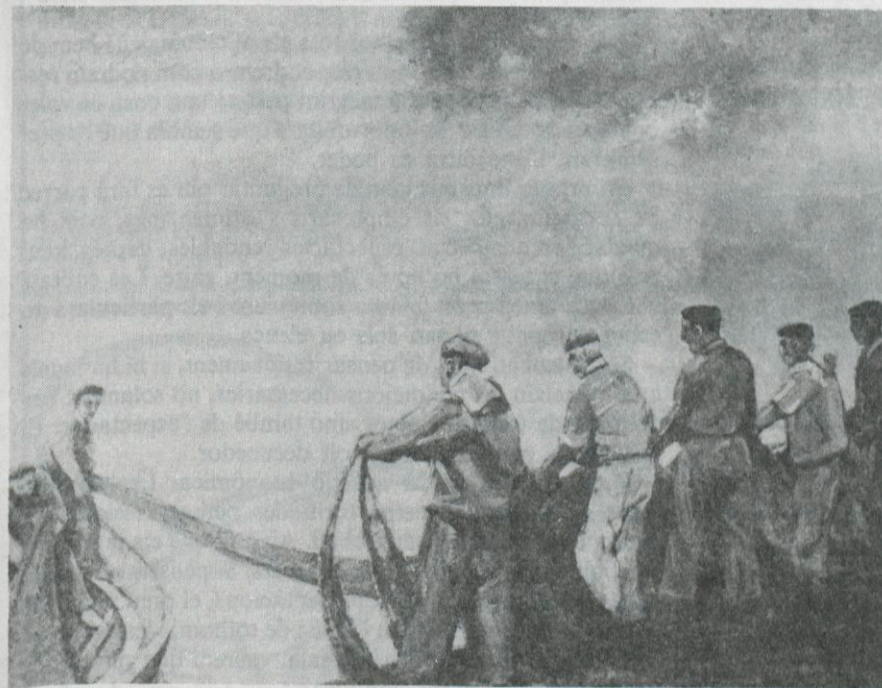
Nacido en Sant Feliu de Guíxols, donde reside, Josep Torrent i Buch, que expone a partir del sábado 26 en Girona (Sala Municipal de Exposiciones), ha aceptado mantener una entrevista con nosotros. Su calidad de pintor paisajista y su sentido poético, quedan aquí evidenciados.

LA PINTURA ES MI VIDA

—¿Y qué es para ti la pintura, Josep?

—Es mi vida, sólo pienso en pintar. Es la única cosa con la que disfruto plenamente.

—Puede decirse que prácticamente he plasmado toda la Costa Brava, excepto Cadaqués, si bien pienso ir ya que me lo guardo como un postre de mi pintura. Es algo maravilloso. Lo que tenemos aquí, lo que es el mar, su esencia, transparencias y vida, y sus playas, son tan naturales que sólo tenemos que conservarlo. Y no nos olvidemos de la numerosa fauna, compuesta por moluscos, erizos, caracoles, pellerides, etc... Es un paraíso. En ocasiones, junto a la caja de pinturas, me llevo las cañas y combino ambas actividades. Así pues, pesco, como peces, veo las transparencias, sus verdes y morados.

—¿Te sientes ligado al pescador que reflejas en tus lienzos tan a menudo?

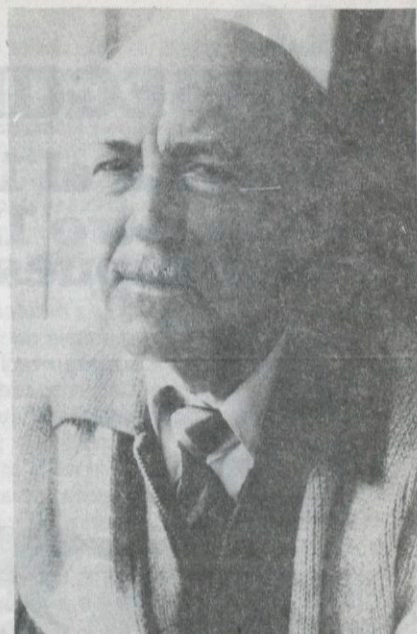
—Realmente, he pescado con ellos, incluso he ganado algún premio de caña y al convivir con estas personas puedo decirte que poseen mucho de nobleza y honradez.

—¿Has reflejado l'Empordà muy intensamente?

LOS PARAJES

Josep Torrent nos habla así de los parajes de la Costa Brava:

—Cada paraje tiene algo de especial, la Conca en Sant Pol es de una delicadeza importante y viniendo más para acá y desde lo alto de Sant Elm, puede apreciarse que hacia Tossa y Palafrugell domina ya el roquedal.

Las caletas del Pi y dels Canyers, en Platja d'Aro, poseen unas transparencias extraordinarias; Sa Cova, maravillosa de conjunto, limpias sus aguas y con el contrapunto de sus barcas, es algo de ensueño. El Condado de Sant Jordi, Palamós, su puerto, es algo serio. Calella, Cap Roig, donde vuelve a entrarse en la costa, con sus caletas y refugios de pescadores. Y si el cuerpo aguanta, pienso ir muchas otras veces.

—¿Cual es el mejor lugar para pintar un paisaje?

—Hay muchos. Pero yo me extasio en la Punta del Mort, de Sant Pol, donde sobre unos islotes se encuentran varios pinos. La Volta de l'Ametller, finalmente, aún es bastante virgen y hasta ahora, cuando allí pintaba, parecía encontrarme en una isla, pues estaba rodeado solamente por pinos, rocas, pájaros y agua. Es de los lugares en que he pasado mejores ratos pescando y pintando.

X. Amir

Més de
7.000
persones
llegeixen
cada setmana

GPais

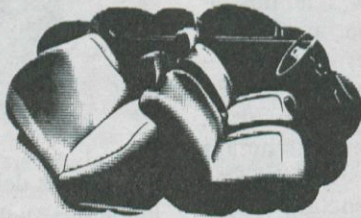
LO CONSEGUIMOS

Superar al 127... Con otro 127, por supuesto.

• Superamos la mecánica y la economía, reduciendo el desgaste y el consumo.

• Superamos el confort interior e incorporamos un panel de instrumentos más completo.

• Brindamos más posibilidades de elección: dos, tres y cuatro puertas, motor para gasolina normal o súper, en todos los colores de carrocería y tapizados y con tres niveles de terminación.

• Superamos la línea, haciéndola más estética y funcional.

Ya puede verlo en:

AUTOMOVILES

FIGUERAS, S. A.

AUTOFISA

Vilallonga, 4-6 y 15 - Tel. 501915

FIGUERAS

NUEVO SEAT 127.

SEAT

Entre Bastidors

Per Samsó Oliver

Moltes Dificultats

Darrerament, la comissió gestora de l'Assemblea d'Actors i Directors va convocar la premsa per a presentar l'estat de comptes de la darrera Campanya Municipal del Teatre al Grec, així com la seva proposta de destinar la resta del pressupost de l'esmentada campanya: a posar en funcionament un Teatre Municipal per a Barcelona, a subvencionar sales independents (Teatre Lliure, Saló Diana i Sala Villarroel) i a la compra de mitjans de transport i de material tècnic portàtil, per facilitar els desplaçaments, a barris i comarques, dels muntatges del Teatre Municipal i d'altres companyies. Amb això, s'intentaria resoldre en certa mesura el greu problema de l'atur dels professionals, a la vegada que se'n beneficiaria el públic.

Aquest no és pas el primer intent per part dels professionals, almenys a nivell teòric, de preocupar-se per les comarques. Com bé sabeu, la resolució final de l'Àmbit de Teatre del Congrés conté un projecte d'estructuració futura del Teatre a Catalunya dins el marc de la Generalitat, i en ell s'hi apunten "els centres comarcals, com a places d'activitat periòdica".

Figueres és un del 38 centres comarcals que menciona el document i també és probable que l'Assemblea escollís la nostra ciutat com un dels punts de l'itinerari de les seves agrupacions.

Davant aquests projectes tots els aficionats ens hem de començar a plantejar com respondrem o com podrem respondre en el cas que es realitzin; perquè una cosa és voler col·laborar davant les oportunitats que sembla que es presentaran, i una altra és poder.

En primer lloc, ens hem de preguntar qui es farà càrrec de l'organització: els empresaris s'estimen més, com ha quedat ben demostrat, espectacles rendables; després, veurem que el teatre no ho és de moment, gaire. Les entitats culturals tenen prou feina a sobreviure i els particulars no estan agrupats, ni tan sols en elencs.

Segonament, hem de pensar seriosament, si hi ha locals que reuneixin les condicions necessàries, no solament des del punt de vista de l'actor sinó també de l'espectador. El resultat és per desgràcia molt decebedor.

Finalment, hi ha la qüestió econòmica. Les companyies de Barcelona estan formades per professionals, i com a tals, viuen del seu treball. Això fa que els preus mínims que imposen siguin molt elevats. Si pensem en el poc públic que assisteix a les representacions, el preu reduït de les entrades perquè sigui a l'abast de tothom, i les despeses de drets d'autor, menors i de sala, veurem que surten números vermells en els comptes.

Tot això fa que de moment parlar de teatre professional a les comarques sigui un xic utòpic, però hem de ser optimistes i esperar que, quan els actors puguin desenvolupar bé la seva feina, i nosaltres tinguem una infraestructura i una gestió adient per tal de revitalitzar el nostre teatre, aquestes dificultats desapareixeran i podrem tenir els espectacles que tant desitgem. Esperem, també, que el nou grup que acaba d'aparèixer al Patronat, i del qual parlàvem en el número anterior, pugui complir mínimament aquesta tasca inclosa d'altra banda i de bon principi entre els seus projectes.

Tribuna política/*9PAIS* Bastons a les rodes

No voldriem que aquesta tribuna política d'avui resultés polèmica, però és necessari que fem unes quantes precisions a l'article "La cursa dels Partits", publicat en aquest periòdic la setmana passada a l'habitual secció "Política a peu pla" que signa en Jaume Guillamet.

D'antuvi hem de lamentar el to despectiu i menyspreador usat en referir-se al nostre Partit. Ens qualifica de "fills espirituals d'en Josep Pallach" i unes ratlles més avall simplement de "pallaquistes", expressions dites en sentit pejoratiu i que traspuen afany desqualificador que, tanmateix, recorden velles i resclosides campanyes, gairebé d'estil estalinianà, que suposàvem superades i colgades ja per sempre en la nit de l'oblit i l'anècdota. No. No ens ofenen aquestes expressions, només ens entristeixen pel que ténen de confusionàries, perquè com va dir el malaguanyat Josep Pallach, a la sessió inaugural del nostre IIIer. Congrés, pocs dies abans de morir, nosaltres no som un partit pallaquista, sinó un Partit Socialista.

Naturalment, en Jaume Guillamet és ben lliure d'expressar les seves opinions, però considerem que l'enfoc actual d'aquesta secció "Política a peu pla" requereix que el comentari polític sigui fet des d'uns criteris d'imparcialitat i d'objectivitat informativa, molt més que no pas amb criteris de simpaties polítiques personals del comentarista.

Caldrà aclarir, definitivament si pot ser, aquest concepte de què el Pacte Democràtic sembla definitivament trencat pel PSC-R. El Pacte Democràtic per Catalunya va ser un pacte electoral, i això ja ho diguérem durant la campanya prèvia al 15 de juny, que es fonamentava i ens comprometia en dos punts essencials: 1.- "Que sigui immediatament iniciada una acció conjunta per a obtenir, el més aviat possible, el restabliment de la Generalitat i el retorn del seu President H. Sr. Josep Tarradellas. El poder autònom, així restablert, acomodarà el seu funcionament a la normativa de l'Estatut del 1932, la qual cosa implica el refús del proposat Consell General de Catalunya atesa especialment la seva composició no democràtica.

2.- Que sigui elaborat de forma immediata un projecte d'Estatut que representi l'actualització del de 1932, per tal d'incorporar-lo al procés constituent que tindrà lloc com a resultat de la consulta electoral."

Aquests, i no cap altres, eren els compromisos que prenguérem els quatre partits integrants del Pacte. I els hem mantingut i hem estat coherents amb les nostres promeses. Però per tot el que no fa referència a aquests punts, l'endemà de les eleccions cada un d'aquests partits recuperarem la llibertat plena d'acció política. No hi ha res a trencar en el Pacte, perquè llevat dels dos punts abans esmentats res no ens uneix, sinó les bones relacions normals entre quatre partits inequívocament democràtics i genuïnament catalans d'ideologies diverses.

Més gruixuda i matussera és l'afirmació de què anàrem a la deriva i de què fèrem malament els càlculs. Obviament, si es considera que un partit no va a la deriva i fa bé els càlculs quan adopta una capacitat camaleònica admirable de canviar d'estratègia i fins i tot de rebaixar plantejaments, per aconseguir pactar amb qui es creu que pot guanyar les eleccions i trobar-se així damunt el carro del guanyador en el moment de l'èxit; si és així, llavors acceptem les afirmacions d'en Guillamet. Però per a nosaltres no anar a la deriva vol dir: tenir una coherència política clara i alternativa que proposem, sense rebaixar plantejaments, sense camaleonismes electoralistes. Vol dir: fidelitat a les nostres pròpies idees.

Però de totes, la que vol ser més vexatòria per a nosaltres de les afirmacions que fa, és que tenim quatre diputats trets a l'ombra d'en Pujol. Això és fer política-ficció. Mai no podrem saber quants vots del Pacte Democràtic eren nostres i quants dels altres tres partits que l'integraven. Com tampoc no sabem mai quants vots de la coalició Socialistes de Catalunya eren del PSC-C i quants del PSOE. No és ètic dir que hem tret quatre diputats a l'ombra d'en Pujol, com no seria ètic dir que el PSC-C n'ha tret tants a l'ombra d'en Felipe González.

Sense fer política-ficció, l'única cosa que podem fer és constatar els fets obvis i incontestables. Per exemple: el Pacte Democràtic va guanyar a les comarques gironines i a les terres de Lleida, i és inqüestionable que aquestes dues llistes anaven encapçalades per socialistes del PSC-R. Mentre que a Barcelona i a Tarragona, on el Pacte no va guanyar, no encapçalàvem les llistes. Un fet casual? Tal vegada. No ho sabem mai.

SECRETARIA DE PREMSA

SECCIÓ LOCAL FIGUERES DEL PSC-R

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9PAIS

Nom	
Adreça	Telèfon
Població	

Forma de pagament

- Presentació factura
- Gir postal
- Taló bancari

CONDICIONS

- 6 mesos (26 n.ºs) 500 ptes.
- 12 mesos (52 n.ºs) 1.000 ptes.

Data i signatura

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciliats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

“Aiguamolls”, eucaliptus y volcanes

Consideraciones en torno a tres polémicas

En el Empordà, se ha conocido la polémica de los *aiguamolls*; en la Garrotxa, se debate el de los volcanes y en media provincia, el de los eucaliptos.

¿A qué se deben tantas protestas?

Quizás, a una falta de planteamiento en las cuestiones; quizás, a un desorbitado interés en proteger la naturaleza; puede que a un exceso de celo.

Nosotros hemos seguido muy de cerca tales cuestiones. Tan de cerca que, en algunos casos, las hemos medio provocado. De ahí que podamos decir algo. Lo que no sabemos es si la razón está con nosotros. Eso de la razón es algo tan relativo que, queriéndola tener muchas veces, no la tiene nadie.

LO DE LOS “AIGUAMOLLS” ES ALGO MUY CONFUSO

Sí, señores. Muy confuso, porque aún no se han delimitado qué y dónde están los mismos y cuál es su importancia verdadera. Naturalmente, que si sólo se trata de salvar a media docena de aves y a millones de mosquitos, maldita la gracia que nos hace el que se vierta tanta tinta; pero si en verdad eso es vital para la provincia, aceptamos esa salvaguardia.

Con todo, hay que ser consecuente con las cosas. Ya hemos dicho que hemos vivido muy de cerca la cuestión. Tan de cerca como que tenemos en nuestro poder documentos firmados por docenas y docenas de personas manifestando su parecer, y si verdad es que una de las cosas básicas en todo país es el de respetar la opinión de la mayoría, entonces, a juzgar por los hechos, tendríamos que dar la razón a lo que certifican y avalan y solicitan estos señores.

Pero nosotros también sabemos

que el “pueblo” puede equivocarse, y entonces lo natural sería que todos aceptásemos el dictamen de quienes pueden y deben decidir. ¿Se hace así? Desgraciadamente, sólo se acepta sin pestañear cuando dicho dictamen nos es favorable.

He recorrido de cabo a rabo los *aiguamolls* ampurdaneses y les diré con sinceridad que me parecen más marismas infernales que parajes dignos de ser salvados. ¿Que me equivoco? Quizás, sí. Yo no soy ecólogo ni nada por el estilo; yo sólo soy un humilde plumífero que dice lo que han visto sus ojos y han escuchado sus oídos. Y mis ojos me han hecho ver una selva de zarzales y mis oídos escuchar las más encendidas protestas “hacia quienes se inmiscuyen en lo que no les incumbe”.

Quiero señalar que no siempre quienes protestan tienen la razón. Todos sabemos lo que se dijo y lo que se escribió contra el muelle deportivo del Estartit; pues bien, ahora resulta que por los técnicos y los no técnicos se asegura y se proclama a los cuatro vientos que *el único muelle deportivo de verdad que hay en la Costa Brava es el del Estartit*. Y tienen razón.

Sería descorazonador que el día de mañana la Costa Brava se viera relegada a un segundo término por la Côte Vermeille francesa, porque nuestros amigos galos supieron prescindir de sus *aiguamolls*, de sus prejuicios contra ciertos parajes y de otras monsergas.

EL CASO DE LOS EUCALIPTUS

Pasemos a los eucaliptos. ¿Los hay en el Empordà? La cuestión es que, de un tiempo a esta parte, nuestros bosques se están repoblando de esta planta. Hay quien ha clamado al cielo. Otros dicen que no es para tanto.

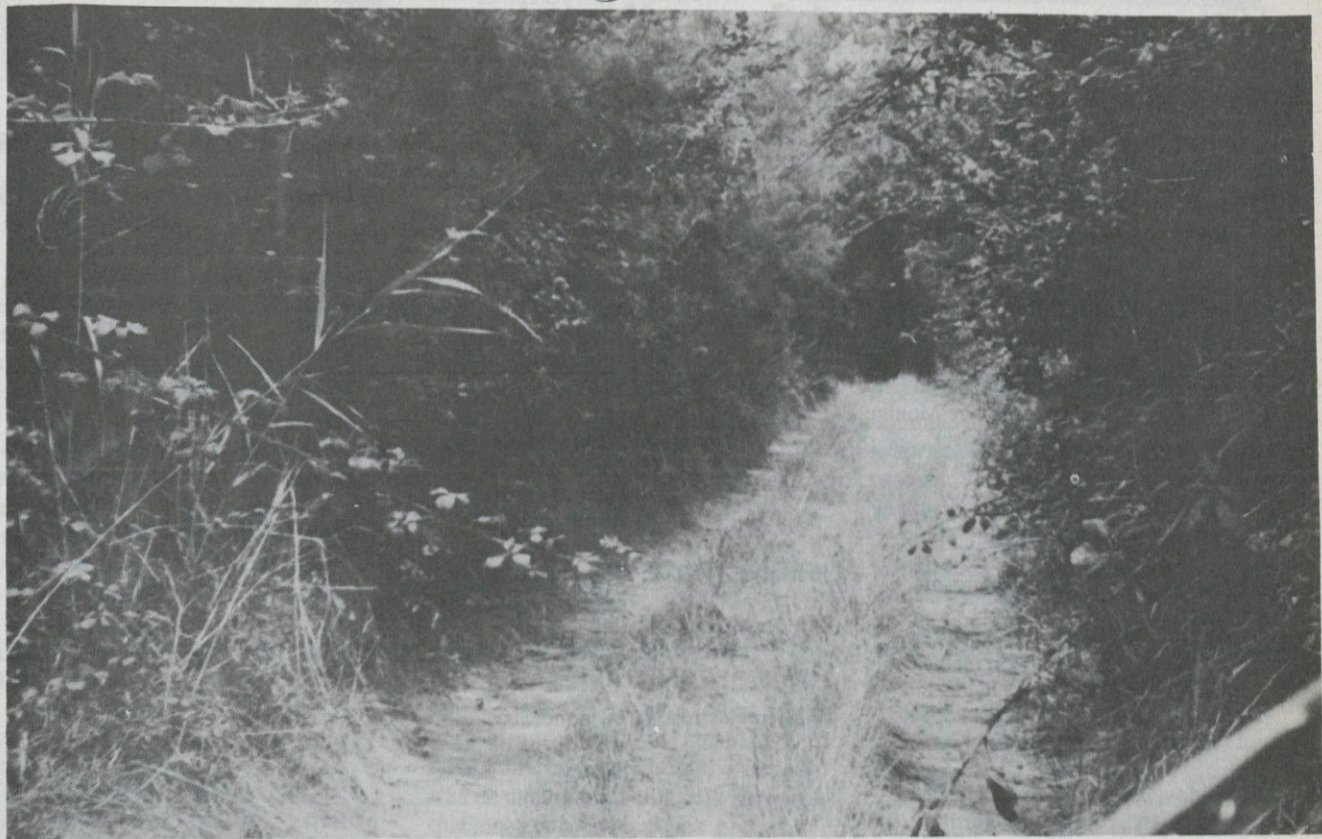
Es ésta una cuestión que no puede ser tratada a la ligera, ni menos a nivel de simple plumífero. Hay dos cosas ciertas: que uno en su bosque puede plantar lo que le plazca, siempre que no perjudique a los demás, y que en último término hay un organismo para vigilar.

El otro día se dio una especie de conferencia sobre los eucaliptos. Quedó de manifiesto que en algunos sitios pueden plantarse sin riesgo y en otros no. ¿Se sigue fielmente este principio?

Si el bosque, el bosque que es propiedad de un señor, no renta, porque ya es sabido que hoy día los bosques dan poco dinero, encontramos natural que este señor se decida a reemplazar la flora improductiva por los eucaliptos. ¿Quién no haría igual? Ahora bien, eso no debe ser patente de corso para que desaparezcan nuestros alcornoques, nuestros pinares, nuestros robledales... Cada árbol en su lugar, pero en un lugar que rinda, que los árboles no sólo deben hacer bonito, sino dar sus frutos, ya sea en especies, ya en dinero.

SALVADORES DE “AIGUAMOLLS”, SALVADORES DE VOLCANES

Y de los volcanes, ¿qué diremos? Pues, ¡caray!, que también hemos visitado sus cráteres. Por cierto que en una ocasión estuvimos con el compañero y amigo Molons. Ah, sorpresa de las sorpresas. La mayoría de los “salvadores” de los volcanes de Olot lo habían sido antes de los *aiguamolls* del Empordà. ¿Coincidencia? ¿Sensibilidad? Vaya usted a saber. Pero el hecho es que las mismas voces que clamaban por las marismas de Castelló, de Pals o de Sant Pere, las oímos en el corazón de la Garrotxa.

No, no se trata de una selva virgen. Es una de las rutas que cruzan el sector de las marismas de Pals. (Foto Sureda).

Dícese que en Santa Pau, municipio afectado, no quieren que se paren los trabajos, porque gracias a ellos encuentran sustento unas cuarenta y cuatro familias, que para un pueblecito como Santa Pau es mucho sustento. Dícese que son tantos los volcanes que hay por aquellos entornos que uno más o uno menos no viene al caso. Y dícese, por último, que ya era hora que se sacara provecho de una tierra estéril, quemada e improductiva. ¿Están en lo cierto quienes dicen tal cosa? Vayan ustedes a saber. Aunque volvemos a lo de siempre: Si uno hereda una montaña, esta montaña no le da un real y sólo gastos en la contribución y un buen día llegan unos señores y le arriendan o le compran el terreno, ¿hace bien o hace mal ese propietario en ceder la explotación?

Que cada cual responda, según su conciencia.

CONCLUSION

Nosotros, por si quieren saber nuestro parecer, les diremos que estamos totalmente de acuerdo en que el hombre debe respetar la Naturaleza, pero no hasta el extremo de convertirse en esclavo de la misma. Si así fuera, amigo mío, quizás aún viviríamos en cabañas y enterraríamos a nuestros muertos en dólmenes.

Jaume Sureda Prat

Restaurant
Mas Pau

Ctra. d'Olot a 4 Kms de Figueres

ELS HI OFEREIX LES SEVES ESPECIALITATS DE CAÇA

Perdiu a l'ampurdanesa

Perdiu a la col

Cuixa de cérvol agri-dolç

Costellam de cérvol amb salsa poivrade

Civet de cérvol

Civet de llebre amb prunes

Rable de llebre

Costellam de senglar a la ginebra

Cuixa de senglar amb salsa moscovita

Civet de senglar

i els seus salons particulars per a casaments, banquets, reunions familiars, festes...

i per Cap d'any Gran REVEILLON

Reserves: Teléfon 500862 - ext. 82

Nova direcció des d'el primer de juny de 1977

TF-1

PELÍCULAS

- 30 **Miércoles** 18.55.- Un mystère par jour (P) (S)
- 20.30.- L'Inspecteur mène l'enquête (P)
- 1 **Jueves** 20.30.- Mariages (S)
- 2 **Viernes** 18.55.- Un mystère par jour (S)
- 3 **Sábado** 21.30.- Peyton Place (S)
- 4 **Domingo** 20.30.- L'Homme de Rio (Jean-Paul Belmondo)
- 5 **Lunes** 20.30.- Les enquêtes du commissaire Moulin (Yves Rénier)
- 6 **Martes** 21.30.- Lettres d'un bout du monde (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 30 **Miércoles** 13.35.- Les visiteurs du Mercredi (V)
- 22.00.- Le Cerveau (Une émission médicale)
- 1 **Jueves** 14.00.- Les 24 Jedis (V)
- 2 **Viernes** 20.30.- Au théâtre, ce soir (La femme de ma vie) (C)
- 3 **Sábado** 20.30.- Numéro Un. (Annie Cordy)
- 4 **Domingo** 13.20.- C'est pas sérieux (V)
- 16.05.- Vive le cirque
- 5 **Lunes** 13.50.- Restez donc avec nous (V)
- 6 **Martes** 20.30.- Arouapeka (V)

A-2

PELÍCULAS

- 30 **Miércoles** 13.50.- Valérie (S)
- 21.35.- L'Echange (S)
- 1 **Jueves** 15.00.- Fortune Carrée (CD)
- 20.35.- On ne badine pas avec l'amour (D)
- 2 **Viernes** 15.00.- Le Justicier (A)
- 20.30.- Les diamants du Président (A)
- 22.40.- Le chanteur de Jazz (CD)
- 3 **Sábado** 20.35.- Les soirées du grand théâtre historique (S)
- 4 **Domingo** 15.40.- Sur la piste des Cheyennes (S)
- 5 **Lunes** 15.00.- Les Brigades du Tigre (S)
- 6 **Martes** 20.30.- Tant qu'a d'la guerre, ya d'l'espoir (Silvia Monti)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 30 **Miércoles** 15.00.- Le monde merveilleux de Disney
- 1 **Jueves** 16.50.- Aujourd'hui Magazine
- 2 **Viernes** 21.35.- Apostrophes (V)
- 3 **Sábado** 13.30.- Hebdo chansons, hebdo musiques (V)
- 4 **Domingo** 20.30.- Musiques and music (V)
- 5 **Lunes** 20.30.- La Tête et les jambes (CO)
- 6 **Martes** 15.50.- Aujourd'hui Magazine

FR-3

PELÍCULAS

- 30 **Miércoles** 20.30.- Plein Soleil (P)
- 1 **Jueves** 20.30.- Joe Kidd (A)
- 2 **Viernes** 21.30.- Les Grands Fleuves Le Pô (DC)
- 3 **Sábado** 18.45.- Hercule et le concierge irritable (S)
- 4 **Domingo** 22.30.- Prima della rivoluzione
- 5 **Lunes** 20.30.- Airport (A)
- 6 **Martes** 20.30.- Alamo (Richard Widmark)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 30 **Miércoles** 19.40.- Tribune Libre
- 1 **Jueves** 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 2 **Viernes** 20.30.- Vendredi (V)
- 3 **Sábado** 20.00.- Les animaux chez eux
- 4 **Domingo** 20.30.- L'Homme en question: Arthur Conte
- 21.30.- Grotowsky, ou la Pologne revisitée
- 5 **Lunes** 20.00.- Les jeux de vingt heures à Valenciennes
- 6 **Martes** 20.00.- Les jeux de vingt heures à Valenciennes

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (D) concurso - (E) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policiaca - (T) terror - (V) variedades (S) serie.

Resum de programes del circuit català de

- 30 **Dimecres** 13.30.- De bat a bat
- 14.00.- Miramar
- Tarda** 17.15.- Giravolt
- 1 **Dijous** 13.30.- Barcelona RTVE
- 14.00.- Miramar
- Tarda** 17.15.- Personatges
- 17.45.- Català amb nosaltres
- 2 **Divendres** 13.30.- Tot art (suplement setmanal)
- 14.00.- Miramar
- Tarda** 15.30.- Arxiu de Records
- 3 **Dissabte** 11.00.- Terra d'escudella
- 13.30.- Miramar Esportiu
- 5 **Dilluns** 13.30.- Miramar Esportiu
- 14.00.- Miramar
- Tarda** 17.15.- Música en viu
- 17.45.- Català amb nosaltres
- 6 **Dimarts** 13.30.- Tot art
- 14.00.- Miramar
- Tarda** 17.15.- Lletres catalanes

Interferències

F. Garrido Pallardó

Del Watergate constitucional, la Tele no n'ha sabut res. Segons el Sòcrates, només el savi és feliç i, aleshores, com deuen d'ésser d'infeliços a la Tele.

* * *

Consell als "champaners". Els qui no contaminen ho fan, però els contaminadors ho beuen.

* * *

Consell als "austeristes". Rebutgeu els anuncis televisius que ens induïxen a despeses inútils, és a dir, tanqueu la botiga.

* * *

El Marco ha trobat la seva mare i la pesseta mai no la trobarà, perquè fins i tot la seva mare s'esperdeix de la pesseta.

Molts programes s'esvaeixen, d'altres es minven. "Fiesta", intangible, impertèrrita i inamobile. Enhorabona.

* * *

"24 Imágenes por minuto" ha fet coll de figa, con diuen els valencians. Ja ens semblava estrany tantes imatges per minut, en un temps d'economia.

* * *

Tornem a dir-ho. "Un Dos Tres" ens fa riure de l'intel·lectualisme dels concursants. Per què no crideu els camàlics, manyacs i pelacanyes? Aquests, tal vegada, llegeixen els diaris.

* * *

Bé. Prendré un parell de cerveses, i així el meu posat extern riurà de l'intern bròfec.

Palafrugell, localidad impulsora del patinaje artístico

Entrevista con Josep Dispés, presidente del Comité Provincial y vocal del Nacional

Josep Dispés es un palafrugellense que, además de ostentar el cargo de presidente del Comité Provincial de Patinaje Artístico, acaba de ser nombrado vocal del Comité Nacional de la misma especialidad deportiva, y ello gracias a que la Federación Provincial ha funcionado, y bien, en momentos de crisis para el patinaje. Girona cuenta además actualmente con 500 licencias y se halla en plena fase de consolidación.

Pero dejemos que sea el propio Dispés, quien nos hable de ello y de otros pormenores.

goria. En cambio, en parejas mixtas hay ya dos parejas de 1ª categoría, y al mismo tiempo, en parejas mixtas infantiles, obtuvieron los representantes gerundenses el subcampeonato de España en los recientes campeonatos nacionales.

—¿Y cuál es el nivel de categoría de Girona?

—Diría que un nivel medio, con tendencia a aumentar en un plazo corto con el esfuerzo y sacrificio del patinador, y concretamente en la modalidad individual que podemos considerar es la más dura dentro del patinaje artístico. Y al decir dura, me refiero a más completa, puesto que tiene las dificultades de figuras obligatorias de escuela y el patinaje libre, cosa que no existe en parejas mixtas.

EL CLUB PALAFRUGELL Y SU IMPORTANCIA DENTRO DEL PATINAJE NACIONAL

—¿Es Palafrugell una abanderada en el patinaje artístico?

—El Club Hokey Palafrugell fue uno de los primeros clubs que empezó el patinaje en plan serio y competitivo. Creo que el criterio que la junta directiva que había en aquellos momentos, además de contar con la colaboración muy valiosa de su entrenadora, verdadera pionera del patinaje provincial, Pilar Fernández de Pedro, fue muy positivo; y así, cuando se habla de competiciones a nivel provincial o nacional, resulta que siempre están presentes patinadores del Club Hokey Palafrugell que, en estos momentos, están actuando como independientes.

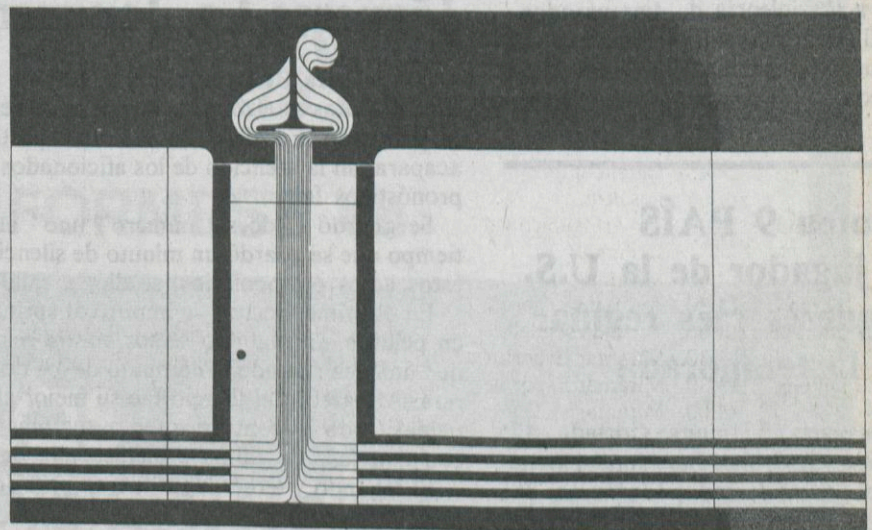
Y termina diciendo el señor Dispés:

—Ahora bien, de un tiempo a esta parte no sólo ha sido el Club Palafrugell el que ha estado trabajando en favor del patinaje, sino que son la totalidad de clubs afectos a nuestra provincia, lo que quiere decir que, en general, el patinaje va en aumento. Y tal como indicaba anteriormente, creo que en el plazo citado Girona, posiblemente, pueda contar a nivel nacional entre las primeras federaciones.

Xavier Amir

NIVEL MEDIO, CON TENDENCIA A AUMENTAR

En cuanto a lo que me pides del nivel que ostentamos hoy por hoy, debo decirte, amigo Amir, que estamos en un compás de espera de un nuevo auge, que puede durar dos años, para que poseamos patinadores de 1ª cate-

Fútbol**Mal partido y victoria mínima ante el Reus (1-0)****Echegoyen, autor del tanto figuerense**

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).- El colegiado Sr. Marin Mallarés, al igual que el encuentro tuvo dos caras. En la primera mitad, acumuló muchos errores, para enmendarse en la segunda. Enseñó tarjeta a Solé por desplazar el balón y otras tantas a Diego y Alegret, por juego peligroso.

ALINEACIONES

FIGUERES: Miret (3); Semis (3), Cortada (4), Ornad (3); Bartolomé (4), Busquets (3); Vilarrodá (3), Duran (3), Fernández (3), Pagés (3) y Echegoyen (3). Faltando 7 ms. para el final, Cros (1) ocupó la plaza de Pagés.

REUS: Capó; Navarro, Orenes, Alegret; Diego, Hernandez; Honorio, Solé, Bonell, Suescum y Rubio. A los 11 y 22 ms. de la segunda mitad, Loren y Pérez, ocuparon respectivamente los puestos de Solé y Honorio.

GOLES E INCIDENCIAS

Ninguno durante los primeros tres cuartos de hora, para marcar Echegoyen a los 9 ms. de la segunda parte, el que decidiría el partido. Remató desde muy cerca un córner botado por Vilarrodá.

El choque entre figuerenses y reusenses, tuvo lugar por la mañana, algo inédito esta temporada. Regular entrada de público y tiempo fresco con ráfagas de viento, aunque sin llegar a la violencia de días pasados.

El cuadro local forzó nueve (4 y 5) saques de esquina y el Reus lanzó cinco (2 y 3) contra el marco de Miret.

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U.S. Figueres más regular de la temporada

Busquets, 52 puntos; Cortada, 47; Pagés, 45; Ornad, Bartolomé i Echegoyen, 44; Vilarrodá, 39; Duran, 38; Miret, 35; Fernández, 32; Torrens, 24; Semis, 23; Vilar i Cros, 14; Martínez, 10; Calvo, 7, i Salazar, 6.

COMENTARIO

El encuentro se esperaba muy disputado y, en realidad, así fue. Pero también se esperaba un mejor juego por parte de dos equipos punteros y con fundadas aspiraciones al triunfo final. Pues bien, de calidad muy poca cosa. Parecía que los dos conjuntos se temían y el balón corría de un lado para otro pero con preferencia en el centro. De ahí que ocasiones de gol se registraran tan pocas. Y, en honor a la verdad, el Figueres tuvo más que su rival. Así tenemos anotado en el m. 32 un buen remate de Busquets con la cabeza saliendo fuera por centímetros, con Capó desplazado. A los 49 ms. otro remate de Busquets que Alegret bajo los palos salvó in-extremis. A los 65 ms. tremendo chut de Echegoyen y Capó en perfecto salto mandó a córner. Vilarrodá a los 72 ms. lanzó directamente una falta y en prodigiosa estirada el meta cedió un nuevo saque de esquina. Esto por parte local y, en cuanto a los rojinegros, la mejor oportunidad la tuvieron al m. 11 de juego, cuanto Suescum remató con la cabeza a bocajar-

ro y el esférico rebotó en la madera. Entonces el encuentro estaba a cero goles y de entrar aquel balón, el choque se hubiera puesto muy cuesta arriba para los unionistas. Por suerte, no entró.

LOS EQUIPOS A EXAMEN

El Figueres jugó contra viento la primera mitad y fue dominado en bastantes fases del juego. Luego en la reanudación mejoró y apuntaló una merecida victoria, aunque sin la brillantez de actuaciones anteriores. Se fallaba mucho en las entregas y acababan lentitud en sus acciones. Claro que, el equipo que tenían enfrente no era manco y no daba facilidades.

El Reus posee un conjunto de mucha potencia física, con jugadores veteranos que se adaptan perfectamente a las exigencias del equipo. El portero estuvo valiente y colocado. La zaga no andaba con remilgos y los hombres del centro catapultaban balones hacia el comediante Bonell que se las sabe todas. Pero también faltó acierto y sobró garra. En resumen, un equipo incómodo.

Ciclismo

Emilio Matas, vencedor de la clásica Figueres-La Jonquera-Figueres

(De nuestra Redacción, por J. B. U).- Contra todo pronóstico, el corredor Emilio Matas se alzó vencedor de la carrera de veteranos, Figueres-La Jonquera y regreso. En efecto, había otros participantes con un mejor historial que acaparaban la atención de los aficionados ciclistas. Pero ya se sabe, a veces los pronósticos fallan.

Se guardó el dorsal número "uno" al malogrado corredor José Simó, al tiempo que se guardó un minuto de silencio a su memoria. Una vez finalizados estos actos protocolarios, se dió la salida a los 62 participantes.

En el primer sector, se impuso al sprint, José M.ª Puig, tras llegada masiva en pelotón. El segundo sector contra-reloj, fue dominado por Emilio Matas, que una vez sumado el cómputo de los dos sectores, sería el ganador de la carrera. Al parecer, el tiempo fue su mejor aliado al soplar un fuerte viento de espaldas, todo lo contrario que a sus más directos rivales, que se encontraron con una fase de calma e incluso aire de cara.

El segundo y tercer lugar fueron para José M.ª Puig y Ramón Verdaguer. El primer corredor local fue Roque Moya (19). Un puesto poco acorde con sus posibilidades, cediendo más de tres ms.

Como final, señalar la buena organización del C. C. Ampurdanés.

Resultados y clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

L'Hospitalet, 1; Endesa, 1.
La Cava, 2; Masnou, 1.
At. Montsó, 1; Horta, 1.
Figueres, 1; Reus, 0.
Júpiter, 2; Andorra, 0.
Barcelona, 6; Montcada, 0.
Oliana, 5; Vic, 1.
Gimnàstic, 2; Malgrat, 0.
Europa, 5; Sp. Maonès, 0.
Badalona, 1; Gavà, 0.

Clasificación: Barcelona, 20 puntos; Horta, 19; Figueres, 19; Gimnàstic, 17; Endesa, 17; Reus, 16; Andorra, 16; Júpiter, 15; L'Hospitalet, 15; Gavà, 14; Europa, 14; La Cava, 13; Badalona, 12; Sp. Maonès, 12; Masnou, 11; Malgrat, 11; At. Montsó, 11; Oliana, 10; Vic, 9; Montcada, 9.

REGIONAL PREFERENTE

Palamós, 3; Olesa, 2.
Sant Celoni, 0; Granollers, 2.
Puigreig, 5; Valls, 1.

Can Oriac, 3; Bufalà, 1.
Tortosa, 3; Cornellà, 2.
Santboià, 1; Amposta, 0.
Artiguenc - Igualada, Susp.
Sants, 1; Manresa, 0.
Olot, 3; Torelló, 4.
Barceloneta, 1; Vilafranca, 2.

Clasificación: Vilafranca, 20 puntos; Olot, 19; Igualada, 16; Granollers, 15; Sant Celoni, 15; Santboià, 15; Artiguenc, 14; Sants, 14; Barceloneta, 14; Olesa, 14; Palamós, 13; Cornellà, 12; Torelló, 12; Valls, 12; Can Oriac, 11; Manresa, 11; Puigreig, 10; Bufalà, 7; Amposta, 7; Tortosa, 7.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Bisbalenc, 3; Banyoles, 0.
Linàs, 2; Roses, 1.
Arbúcies, 0; Palafolls, 1.
Premià, 2; Sant Roc, 0.
Cerdanyola, 0; Lloret, 0.
Blanes, 2; Mataró, 1.
Llefià, 1; Besonenc, 1.
Caella, 2; Sant Hilari, 0.
Guixols, 4; Cardedeu, 2.
Gramenet, 2; Palafrugell, 0.

Clasificación: Gramenet, 20 puntos; Mataró, 19; Linàs, 17; Bisbalenc, 16; Llefià, 16; Palafolls, 16; Cerdanyola, 16; Roses, 15; Lloret, 15; Besonenc, 14; Arbúcies, 13; Premià, 13; Banyoles, 12; Guixols, 12; Sant Hilari, 9; Blanes, 9; Palafrugell, 8; Sant Roc, 8; Cardedeu, 6; Caella, 6.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

Llançà, 1; Castellfollit, 1.
Montagut, 3; La Celler, 2.
Peralada, 2; Figueres, 1.
Salt, 2; Sils, 3.
Farners, 2; Los Amigos, 0.
Canet, 3; L'Escala, 1.
Vidreres, 1; Pontense, 0.
Borrassà, 0; Anglès, 2.
Cassà, 3; Amer, 1.
Hostalric, 4; Torroella, 0.

Clasificación: Llançà, Pontense, con 21 puntos; Anglès, Castellfollit, Salt, 17; Cassà, 16; Hostalric, Los Amigos, Montagut, 14; Farners, 13; Peralada, Sils, 12; Canet, 11; Amer, La Celler, L'Escala, 10; Borrassà, Vidreres, 9; Figueres, 8; Torroella, 5.

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio, 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Fútbol comarcal

Palamós, 3
Olesa, 2

Otro partido en el cual después de una primera parte buena y efectiva que terminó con claro tanteo de 3-0, en la segunda parte el equipo visitante se adueñó del terreno y jugó mucho más que el Palamós marcando los dos goles y poniendo en aprietos a los locales el bajón.

Goles: A los 20 minutos, Hernández marcó el primer tanto, 30 minutos Medina, 35 minutos Soler. Segunda parte a los 20 minutos Vergel. A los 37 Ruíz por parte del Olesa.

Arbitro: Sr. Vegas, bien.

PALAMOS: Capell, Escribano II, Sánchez, Mayor, Valls, Eusebio, Molina, Fábrega (Herrera), (Roger), Medina, Soler, Hernández.

OLESA: Palomares, Ribas, Fuertes, Soto, Curdo, Espinal, García, Briones, Calderer, Ponsa (Vergel), Ruíz.

Llinàs, 2
Roses, 1

Partido resuelto en el último minuto en el cual el Llinàs se ha hecho acreedor a una victoria por goleada ya que prácticamente el Roses no ha pasado del medio campo, pero unas veces los postes, otras el nerviosismo y también los rebotes han hecho que los locales no hayan conseguido los tantos que se merecían.

Goles: Salich, a los 6 minutos. Cestero, a los 89, por el Llinàs; a los 37, Donat, el del Roses.

Arbitro: el señor Mirabet, bien.

LLINÀS: Pera, Dou, Montesinos, Castillo, Rexach II, Bach, Mise, Cestero, Salich, Rexach I (Agudo), Esteve Avalos).

ROSES: Serrano, García, Fradera, Juncá, Huguet, Rioja (Hernández), Fernández (Ponce), Alcalde, Donat, Gómez, González.

Gramenet, 2
Palafrugell, 0.

Laboriosa victoria obtenida por el cuadro local ante el fuerte conjunto del Palafrugell. El Gramenet ha mandado durante los 90 minutos demostrando ser superior en todas sus líneas.

Arbitró el señor Sánchez, regular.

Goles: Minuto 18, Navas (1-0). En la reanudación, a los 14 minutos, Buriel (2-0).

GRAMENET: Selles, Navas, Espinosa, Rodri, Holanda, (Teboso), Toni, Tudela, (Téllez), Celestino, Llinares, Buriel, Oller.

PALAFRUGELL: Prieto, Bon, Farriell, Fabregat, Segura, Sepu, Dani, Peiró, Ezequiel, Riell, Cecil (Crispin).

Guixols, 4
Cardedeu, 2

A pesar del claro resultado que la final campeó en el marcador, el Guixols tuvo muchas dificultades para vencer a Cardedeu, que dominó a ratos insistentemente, a los locales.

En el minuto 10, Lorenza, abrió al marcador de penalty; a los 53 minutos, Diego marcaba el 2-0, y cuatro minutos más tarde Irla, obtenía el 3-0.

Tras el descanso, el Cardedeu, acertó distancia, en el minuto 61, por mediación de Santi, y a los 68 minutos, Cabot, dejaba el marcador en un 3-2. El cuarto gol llegó cuando se rozaba el minuto 90, obra de Morato.

Arbitro: señor Rovira Bosch, mal.

GUIXOLS: Rabaseda, Anglada, Gallardo, Camps, Morato, Antúnez, Irla, Fluviá (Castro), Diego, Vázquez, Lorenza.

CARDEDEU: Antolín, Comes, Castelló, Sebas, Cabot, Sant, Godillo, Rodrigo (Insa), Morato, González, Bellavista, Verdós.

LA QUINIELA DE **GRAS**

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: CARTIER - OMEGA - LONGINES
y CRISTIAN DIOR de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

1 ZARAGOZA-CALVO SOTELO ...	X	X	2
2 BARACALDO-CORDOBA	X	X	2
3 ALAVES-TARRASA	X	X	2
4 MALAGA-VALLADOLID	1	X	2
5 TENERIFE-CELTA	1	X	X
6 GRANADA-HUELVA	X	X	2
7 CORUÑA-MURCIA	X	X	2
8 SABADELL-OSASUNA	1	X	2
9 CAUDAL-FERROL	X	X	2
10 PONTEVEDRA-LANGREO	X	X	2
11 VINAROZ-ALGECIRAS	X	X	2
12 LINARES-BADAJOZ	1	X	2
13 SEVILLA-AT-LEPIDA	1	X	2
14 AT. BALEARES-LEVANTE	1	X	2

PRONOSTICO

1 RAYO VALLECANO-AT. BILBAO	1	X	2
2 VALENCIA-ELCHE	X	X	2
3 REAL SOCIEDAD-GIJON	X	X	2
4 BARCELONA-REAL MADRID	X	X	2
5 AT. MADRID-ESPAÑOL	X	X	2
6 CADIZ-SEVILLA	1	X	2
7 SANTANDER-SALAMANCA	1	X	2
8 HERCULES-LAS PALMAS	X	X	2
9 CORDOBA-ALAVES	X	X	2
10 TARRASA-MALAGA	X	X	2
11 CELTA-GRANADA	X	X	2
12 HUELVA-CORUÑA	1	X	2
13 MURCIA-OVIEDO	X	X	2
14 JAEN-SABADELL	1	X	2

Roses, 0
U.S. Figueres, 2

Con mal tiempo se jugó el pasado sábado el encuentro entre el Roses y la U.S. Figueres, correspondiente al Campeonato pre-juvenil de fútbol. En la primera parte, el Figueres, jugando a favor del viento, consiguió los dos goles definitivos del partido.

Los goles fueron marcados por Roura y Garriga. Durante el segundo tiempo dominó el Roses, sin lograr conseguir ningún tanto.

Arbitró el señor García, bien.

U.S. FIGUERES: Juanito, Muñoz, García, Monjón; López, Garriga; Lavall, Foqui, Vila, Roura y Planas Luisito y Blavi).

C. F. SAN PEDRO, 1 - A. D. LA CASERA-CATALUNYA, 2

Sigue sumando positivos La Casera y manteniendo las máximas posibilidades de cara al campeonato. Buen encuentro el disputado y merecido triunfo de los visitantes que, aunque le faltaran algunos titulares, realizaron un mejor partido. Mucha deportividad en todos los jugadores y buen arbitraje del colegiado que no fue protestado en ningún momento.

C. F. TORROELLA, 2 - A. D. LA CASERA-CATALUNYA, 3

Competido encuentro, tal como refleja el resultado. Sin embargo, se llevaron la victoria los pre-juveniles de La Casera con todo merecimiento, pues siempre fueron por delante en el marcador e hicieron méritos suficientes para conseguir los dos puntos. Buena labor la del colegiado, que no tuvo dificultades.

Campeonato de Baloncesto Junior Femenino

A. D. LA CASERA-CATALUNYA, 111 - C. B. OLOT, 25

Otra excelente exhibición del equipo de la A. D. LA CASERA, que continúan con la buena forma de siempre. Su brillante triunfo frente al C. B. OLOT, demuestra, una vez más, las extraordinarias cualidades baloncestísticas de las jugadoras que componen el equipo. Como es costumbre, se alinearon: Ana Junyer, Roser Llop, Neus Heras, Nuri Mallol, Pietat Pi, Eli Estevez, Corominas, Prats, Montse Pi y Ana Puig.

L'esport, necessari per al progrés de l'home

Per Albert Gurt

Amb aquestes paraules, Georges Marchais, secretari general del P.C. francès, ha donat a l'esport la importància o el relleu que aquesta activitat té per al progrés de la humanitat, en els moments actuals.

Naturalment que, aquestes declaracions fetes a la premsa, fan la impressió d'ésser enfocades de cara a la propera campanya electoral de la veïna nació, car no hem d'oblidar que el món esportiu és un món molt ample i, per consegüent, tota manifestació feta envers l'esport té molta audiència i pot tenir-la també a l'hora de comptar vots.

LA IMPORTÀNCIA DEL FET ESPORTIU

Però a nosaltres les eleccions franceses no ens diuen res, perquè a casa tenim altres problemes més importants; en tot cas, ens poden interessar per a fer comparacions, buscar paral·lelismes o cercar anècdotes per tal de parlar-ne. No, a nosaltres ens interessa el que un directiu, ja esportiu, ja polític, pugui dir respecte a l'esport, a fi de trobar-hi quelcom interessant i a ser possible noves idees que, aplicades a casa, poden ser profitoses, encara que aquestes vinguin d'una persona o una facció diferent o estranya a la nostra. L'important és sempre aprofitar tot allò de bo que algú o alguns puguin dir i, al mateix temps, intentar adaptar-ho a les nostres necessitats, tot deixant de banda els aspectes ideològics o dogmàtics del que parla.

De fet, Marchais no diu res de nou que no se sàpiga pel que fa a una política coherent per a fer anar endavant l'esport. Fins i tot diríem que el seu programa és un programa semblant a la resta dels partits polítics, ja que avui dia són els tècnics els que tenen la paraula i la tècnica traspasa fronteres per molt tancades que siguin. A més, el món es va fent cada dia més petit.

La cosa important no és pas el que ha dit, sinó la importància —perdó per la redundància— que ha donat al fet esportiu, amb paraules que hem posat a la capçalera del nostre escrit d'avui a 9 PAÍS; una importància que fa comprendre que l'esport no es pot pas deixar de racó com alguns els sembla possible de fer, com si l'esport (i, d'això, n'hem parlat moltes vegades) fos una activitat inútil tant per a l'home com per al país.

“Per a nosaltres —diu Marchais— les activitats físiques i esportives no són una cosa artificial, sinó que, ben al contrari, són una cosa essencial i necessària per al progrés de l'home. La nostra passió per la qüestió no ve d'un interès electoral ni d'un nacionalisme estret. Nosaltres creiem que fer progressar les activitats físiques és fer progressar la nació.”

Després afegeix: “El que ens preocupa, en principi, és que l'esport de massa es pugui desenrotllar entre els joves i els treballadors, tot i no oblidant l'esport d'alta competició que serveix com a factor d'incitació important.” I, a continuació, esmenta alguns campions que, amb el seu exemple, han estimulat l'emulació.

Farmàcies

Dia 30, dimecres
Soler - Carrer Nou, 22
Dia, 1 dijous
Dr. Martín - Rambla, 11
Dia 2, divendres
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 3, dissabte
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Soler - Carrer Nou, 22
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 4, diumenge
Soler - Carrer Nou, 22
Dia 5, dilluns
Perxes - Rambla, 36
Dia 6, dimarts
Ferran - Pujada del Castell, 6

Espectacles

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 1 de desembre, a partir de les quatre de la tarda: "Abre tu fosa amigo... llega Sabata" i "Vivir para vivir".

Dissabte, dia 3 de desembre, nit, i diumenge, dia 4, tarda i nit: "Harry, el ejecutor" i "Homo Eroticus".

Cinema Juncària

Dijous, dia 1 de desembre, a partir de les quatre de la tarda: "Lo llamaban dedos de acero" i "La hiena".

Dissabte, dia 3, nit, i diumenge, dia 4, tarda i nit: "La trama" i "La pareja chiflada".

Dimarts, dia 6; dimecres, dia 7, i dijous, dia 8: "Pánico en el estadio" i "Una voz llamada Edit Piaff".

Sala Edison

Dijous, dia 1 de desembre, nit; dissabte, dia 3, nit; i diumenge, dia 4, tarda i nit: "Diagnóstico asesinato" i "La tierra olvidada por el tiempo".

Cinema del Patronat

Diumenge, dia 4 de desembre, a dos quarts de cinc de la tarda: "Poncio Pilatos" i "El día del delfín".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 4 de desembre, a partir de les quatre de la tarda: "La trama" i "La pareja chiflada".

Dijous, dia 8, a partir de les quatre de la tarda: "Pánico en el estadio" i "Una voz llamada Edith Piaff".

Exposicions

Òbanos - Batallé-Colldecarrera. Olis.
Art-3 - Jorge Duarte. Olis, aquareles i dibuixos.

Rhodas - Martínez Lozano - Olis.
Vallès - Exposició 5 tendències: José Canes, S.M. Félez, François Garnier, Joan Ponç i Evarist Vallès.

Victòria - Artistes de la galeria: Estrada Vilarrasa, Bofill, Mercader, Molons, Matabosch, Zamora Muñoz i Sarquella.

Caixa de Pensions - Marylin Wailes. Pintures.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores.
Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Bolsa de Trabajo

DEMANDAS

SE NECESITA contable para importante firma de Figueres. Razón Tel. 50 57 63.

LAVACOCHEs se necesita, con carné de conducir. Razón Tel. 50 57 63.

OFERTAS

AUXILIAR administrativa desearía trabajo para oficina. Razón 50 57 63.

SE OFRECE señorita para canguro, preferible fines de semana. Tel 50 57 63.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernanda. Tel 77 03 06.

LICENCIADA EN HISTORIA Y FRANCES se ofrece para dar clases particulares. Razón Tel. 50 57 63.

CHICA AUXILIAR administrativa, hablando francés, desearía trabajo para oficina. Razón Tel. 50 57 63.

OFEREIXO PER a treballar en: Publicitat, serveis gràfics, displays, maquetes, embalatges, etc. Experiència 8 anys. Tel. 50 57 63.

9 PAÍS tiene abierta la sección de Bolsa de Trabajo. Todos los anuncios de ofertas serán gratuitos, entendiéndose que este periódico ayuda así a las personas que buscan trabajo.

Automóviles GARCIA

En Venta

Renault R-6 GE perfecto	Seat 124 L B bien
Renault R-6 GE perfecto	Seat 127 GE letra B
Renault R-6 GE letras	Seat 127 GE letra C
Renault R-8 GE muy bien	Seat 600 D GE bien
Mini Morris 850 GE 100 mil	Seat 850 especial

Puestos a punto y revisados

Facilidades de pago

c/. La Junquera, 27, Tel. 50 51 31 - FIGUERAS

AGRUPACIÓN DEPORTIVA

FIGUERAS

ZONA VILATENIM

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA